

ISBN: 1328-1623

Aus. \$2.50

கலாம் 8

தெவ்யூப்

எ. 1

SAI DRIVING SCHOOL

Experience Instructor &
SAI SCHOOL TRANSPORT SERVICE
Experienced Driver

Your children are home on time after school
to & from

**Homebush public school, Homebush boys school &
Strathfield girls high school**

The transport services are from the following areas:
**Auburn, Lidcombe, Flemington, Homebush, Strathfield
and other nearest areas**

Contact: ANANDARAJAN(Raj)

Phone: 9763 7515 / 9763 1620 Mobile: 0411 091 013

AMUTHA SURABHI

FOOD BAR

(In a new Location)

FOR ALL KINDS OF SOUTH INDIAN
& SRI LANKAN FOOD & SNACKS

DINE IN, TAKE AWAY OR HOME DELIVERY

(Addl. Charges apply)

CATERING AVAILABLE FOR SPECIAL EVENTS

Tel: (02) 9748 1841, 9737 9884 (H)

164 Parramatta Road, Auburn N.S.W. 2144

களம் 8

KALAPPAI

மனித மனத்தை உழுகின்ற
“கலைப்பை”

உகைத் தமிழ்ரதம் உணர்வை
உயர்த்தி நிற்கும்

‘கலைப்பை’,
சிட்டி பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்ச் சங்கத்தின்
காலாண்புச் சங்சிகை

தனிப்பிரதி :- Aus. \$2.50

ஆக்ஸிசன்சன்றா

உள்நாடு :- Aus. \$10.00

வெளிநாடு :- Aus. \$20.00

பிரதிநிக்ப்பாத படைப்புகளைத்
திரும்பி விற இயலாது.

ஆசிரியர் குழுவுடன்

தொடர்பு கொள்ள.

Tele: (02) 4737 9007

“KALAPPAI”

Sydney University Tamil Society
P.O. Box 40, Wentworth Bldg.,
University of Sydney, NSW 2006
AUSTRALIA

Email:
kalappai@yahoo.com

ஏர் 1

2 எண்டு

ஆசிரியர் பக்கம்.....	2
வாசகர் பக்கம்.....	3
அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பானம்	6
Pray for Peace.....	14
அமைதி வேண்டி ஒரு அஞ்சலி	15
திருமுறைகள் விரும்பிய பலன் தரும்....	16
தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகள்.....	20
சுந்தாவக்கு ஒரு சமர்ப்பனம்.....	21
தாயாகாமல் தாழ்மானாள்	25
An Insight into the nuances of ...	27
ஒத்துரியன்-வெளிச்சலீடு - ஒரு தேர்தல்.....	31
இருபதாம் நூற்றாண்டிலே பண்டைய.....	38
மழுத்தில் இசை வளர்த்தோர்	43
An Australian Tamil in NY.....	44
ஆணைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சி.....	46
நிறும்	53
படித்தோம் சொல்க்கிறோம்.....	55
நிங்காத நினைவுகள்.....	58
அவுஸ்திலீயாவில் இனா, மத வேறு.....	60
சர்ந்தது சரித்திரம்.....	63

அட்டைப்படம் :

திருமதி மனோ ஜெகேந்திரன்
ஒவியம் : ஜெயராம் ஜெகதீசன்

& ராஜ்பிரகாஷ் பாலச்சந்திரன்

வடிவமைப்பு:

Dr. பொன் கேதீஸ்வரன்

Proudly
sponsored by
**University of Sydney
UNION**

வாசகர்களுக்கு வணக்கம்!

ஒரு இடைவேளையின் பின் மீண்டும் கல்லூரியை உங்கள் கைகளில் தவழவிடச் சந்திப்பும் கிடைத்ததையிட்டு மட்டுற்ற மகிழ்ச்சி எட்டு வருடங்கள் உருண்டோடு விட்டன. அதாவது கலப்பைக்கு வயது எட்டு. கலப்பையின் இந்த நெடிய பயணத்தை வாழ்த்திய யாழ் பரியோவான் கல்லூரி (St. John's College) அதிபர், திரு எஸ். தனபாலன், மேற்கொண்டு ஏழுதிய மடல் (முன்றாம் பக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது) எம்மை மீண்டும் சிற்கிக்க வைத்துள்ளது.

இந்த கலப்பை போன்ற சுஞ்சிகைகளின் முக்கியத்துவம் தான் என்ன? அதுவும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் இளைஞர்களிடையே வெளிநாடுகளில் வாழும் இன்றைய இளைய தமிழ்ச் சமுதாயம், கலப்பை போன்ற தமிழ் விடயங்களில் அரிவுக்கொண்டிருப்பார்களா? அவற்றைத் தொடர்ந்தும் நடாத்தவார்களா?

மேற்கண்ட கேள்விகளும், அங்கலாய்ப்புக்களும் பல காலமாக புலம் பெயர்ந்த தமிழ் சமுதாயத்திடையே மட்டுமல்ல, புலம்பெயர்ந்த மற்ற இன மக்களிடையேயும் இருந்து வருகின்றன. புலம்பெயர்ந்தாலும், 'தமிழன்' என்ற எமது அடையாளத்தைப் பேணி, எமது தாய்நாட்டின் நினைவேங்கு வாழ்ந்து வரும் தமிழ் மக்களே எம்மில் பலர். இதனால் தான் கலப்பையில் வெளிவரும் பல படைப்புகள் எமது தாய்நாட்டின் நினைவுகளுடன், எது தமிழின் மேம்பாட்டைப் பறைசாற்றும் அருக்கங்களாக அமைகின்றன. கலப்பை போன்ற முயற்சிகள் தொடர்ந்தும் நடாத்தப்பட வேண்டும்! என்ற பொதுவான அபிமிராயம் பலராவும் தெரிவிக்கப்பட்ட போதிலும், இன்று வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலுகின்ற பல தமிழ் மாணவர்களாக கேட்டால், 'we are not in-

terested' என்றே கூறுகிறார்கள். தமிழ்ப் பற்று உள்ள ஒரு சில இளைஞர்களுக்கோ, அவர்களது வேகமான வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் படிப்பு, விளையாட்டு, உல்லாசம், ஓய்வு என்ற போக, வேறு நேரம் கிடைப்பது அரிது.

இந்த நிலையில் கலப்பை உருவாகியதன் அவசியத்தையும், நோக்கத்தையும் மீண்டும் மீட்டுப் பார்ப்பது நல்லது என்ற தோன்றுகின்றது. ஏற்றநாள் பத்து வருடங்களுக்கு முன் தமிழில் பரீச் சுயமுள்ள, புலம் பெயர்ந்த தமிழ் இளைஞர்களின் முயற்சியினால் சிட்டியில் தொடங்கப்பட்ட பல நடவடிக்கைகளில் கலப்பையும் ஒன்று. முக்கியமாக இளைஞர்களுக்களிடையே, இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சுஞ்சிகை என்ற பெருமையும் கூல்பைக்கு உண்டு. புலம்பெயர்ந்த இளைஞர்களை தமிழ் மொழி, கலாசாரம் போன்றவற்றில் அருவத்தையும், சமூர்ட்டபையும் ஏற்படுத்துவது கலப்பையின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று.

பல தலைமுறையினர் கலப்பையின் வாசகர்களாகவும், படைப்பாளிகளாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குறிய விடயம். இன்றைய இளைய தலைமுறையினரின் விருப்பத்திற்கும், அவர்களது தேவைக்கும் ஏற்றவாறு கலப்பையில் சில மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு குறுத்தும் நிலவிவருகின்றது. கலப்பையின் வடிவம் மாறுவாம். அஹால் கலப்பை தொடர்ந்தும் இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் ஒரு சுஞ்சிகையாகவும், இளைஞர்களால் நடாத்தப்படுத்துவதையும் வெளிவரவேண்டும் என்பது எமது தமிழ் விடயம். கலப்பையின் வடிவம் மாறுவாம். இப்போது இந்தியாவில் பிடிக்கூடிய அரிவுகளை வெளிவரவேண்டும்! பல பல அண்டுகளுக்கு இப்படி போதாரப்படவேண்டும்! பல பல அண்டுகளுக்கு இப்படி போதாரப்படவேண்டும் என்பது எமது அவரா. இது பற்றிய உங்கள் கருத்துக்கலூக் காய்க் காத்திருக்கின்றோம்.

அ.சுரியர்.

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA SRI LANKA.

Principal :

S. Thanapalan, B. A. (Cey.)
Dip. in Ed. (Sri Lanka),
Dip. in R. Ed. (Birmingham U. K.)

Phone : 021 — 2432

Fax : 021 — 2432

Vice Principals :

J. Amalaseelan, B. A. (Cey.)
Dip. in Ed. (Sri Lanka)

The Revd. N. J. Gnansapontajah,
B. A. (Sri Lanka)
Dip. in R. Ed. (Birmingham U. K.)
Dip. in Ed. Mgt. (Sri Lanka)

'Lux In Tenebris Lumen'

26.07.2001.

ஈசுரியர்,
கலப்பை,
சிட்டியில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம்.

ஈசுரியர் அவர்களுக்கு,

கடந்த இரு ஆண்டுகளாக கலப்பை இடையெடுப்பே தடைப்பட்டபோல் எமக்கு அப்பெப்புக்கும் மிகக் மகிழ்ச்சி.

உங்கள் சுத்திகை எட்டாவது ஆண்டை எட்டைப்பிழப்பதையிட்டு எமச் உள்கண்ட வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுதல்களையும் தொவில்கெடாளின் விழும்புகிறோம். ஏனெனில் இவ்வாரான சுத்திகையை வெளியிடுவது கலப்மான காரியமல்ல.

உங்கள் முயற்சி தொடர வெண்டுமென்பதே எமச் விருப்பம். சித்திரை இதழில் "தாங்கக்காக" என்ற சிக்கத் தெஞ்செந்துகொடுக்க.

வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மொழியை வரைப்பதற்கு பல உத்திகளைக் கொடுக்கின்றார்கள். அதில் சுத்திகைகள், பக்திரீதைகள் வெளியிடுவதுமொத்து.

இதேவேளை அங்கு வாழும் இந்தலைபூரியினர் இதே ஆர்வத்தைக் கொட்டிருப்பார் களா என்பதை நாம் பொதுத்திடுந்தான் பார்த்துவேண்டும். ஆந்து கலாச்சாரமும் கல்வி முறையும் இவர்களுக்கு தமிழ் மொழியில் கீர்வத்தை ஏற்படுத்துமா என்பது விவாதத்திற்குமிகு.

இவ்வாரான நாடுகளில் தமிழின் நிலை எதிர்காலத்தில் எவ்வாறு அமையுமோ என்ற உய்யபாட்டு நிலையில் இருக்கும்போது அதனை ஜில்லாடால் பால்காக்க வேண்டும் என்று முயற்சி போற்றுதற்கிறோம்.

கலப்பை மேஜம் பல்வாட்டு தொடர்ந்த வளர்ந்து தமிழைப் பாடகாக்க வேண்டும் என்ற வாழ்க்கைக்கீர்மை.

வகுக்கம்.

.....

அ.சுரியர்.

S. THANAPALAN
Principal
St. John's College,
Jaffna,
Sri Lanka.

JAFFNA HINDU LADIES' COLLEGE

Principal

Mrs. S. JEYARAJAH, B. A. (Hons), Dip - in - Ed, SLPS I
Phone: 021 - 2346

JAFFNA.
(Sri Lanka.)

30.07.2001

ஆசிரியர்,

கல்பபை,

சிட்டி பல்கலைக்கழகம்,

ஐந்துமூன்றாண்டு

அங்குடையீர்!

தங்களால் இடைப்பிழைக்கப்பட்ட கல்பபை
ஏரி-3, ஏரி-4 ஆசிரியர் சிட்டிக்கூட்டுரை நோக்குகளை விடுதலை
மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

"சோனி அணைக்கல்டெக்" என்ற தலைப்பில்
கூறினமேத மாமனிதர் பேராசிரியர். வி. ரூ. எவியேஸ் அவர்கள்
மறைந்துகை பற்றியும் அவரது பகுகள் பற்றியும் வாசிந்த மிகவும்
மனவடைத்தமடந்தேன். நீத்தகைய மீமதகளிதழித்துக் கூறுதாயத்தில்
கிடைப்பட அரிசு. எனவே அவர்களுக்கு மீப்பு தமிழ்ச் சுற்றாயத்திற்கும்
கறிபாக ஆலூரேவியா வாழி தமிழருக்கும் வேறிப்பாகும். எங்கள்
கல்லூரியில் சார்பில் துவரடை ஒத்தமா சாத்தியடைய ஒழைவுகளை
பிரார்த்தப்பட்டு அவரடை ஞாபத்தினாலுக்கும் கல்பபையிலாகக்
கால்வாரி சூகந்திரியில் புத்தந் துவகைபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.
கல்பபை நல்லபடியாக உடுத நல்ல
விளைச்சுகளைக்கொடுத்த நல்ல அமைப்பைப்பெற்றும் ஜூன் மாதம்
உறித்தாகுக.

நன்றி.

Mrs. S. JEYARAJAH
PRINCIPAL
J/HINDU LADIES' COLLEGE
JAFFNA

THURAI RAJAH LAWYERS

THE CHAMBERS

LEVEL 11, 370 PITT STREET, SYDNEY NSW 2000
APPOINTMENTS CALL: (02) 9267 8810

- ❖ Administrative Law
- ❖ Business Agreements
- ❖ Banking / Finance
- ❖ Bankruptcy
- ❖ Commercial Leases
- ❖ Criminal Matters
- ❖ Corporation Law
- ❖ Debts / Insolvency
- ❖ Environment Law
- ❖ Family Law
- ❖ General Legal Advice
- ❖ Immigration Problems
- ❖ Public Liability Claims
- ❖ Personal Injuries & Damage Claims
- ❖ Power of Attorney
- ❖ Real Estate Sales & Purchases
- ❖ Small Business Advice
- ❖ Traffic Offences
- ❖ Trade Practices Law
- ❖ Will Probates & Estate Claims
- ❖ Workers Compensation

CONVEYANCING

When it comes to buying or selling a property do not make a move without a solicitor. Conveyancing is much more than paper work!

LITIGATION

We advise we negotiate we prepare and arrange court proceedings for all areas of litigation.

IMMIGRATION

We accept instructions and offer complete migration service

APPOINTMENTS CALL: (02) 9634 1170
70 COUNTY DRIVE, CHERRYBROOK NSW 2126

THAMBIPILLAI THAMBITHURAI THUARAJAH LLB GIA LEG PRA - SOLICITOR OF THE HIGH COURT OF AUSTRALIA
- SOLICITOR OF THE SUPREME COURT OF NEW SOUTH WALES - ATTORNEY AT LAW OF THE SUPREME COURT OF SRI LANKA

அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பானம்

பாகம் 2 முதியோன்

முன் வினக்கம்

அறுபது எழுது வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பானத்திலுள்ள சில கிராமங்களில் நடைமுறையிலிருந்த பழக்கவழக்கங்கள், நிகழ்வுகள் குறித்து இப்போது வாழ்ந்துவரும் தலைமுறைக்கு, குறிப்பாகப் புலம்பொய்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு, அறியக்காலமே என்னும் அபிஸாகைசால் உந்தப்பட்டு அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பானம் என்னும் பரந்த தலையின் கீழ், சிறு சிறு பகுதிகளை எழுத மேற்கொண்டின். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் எல்லாரும் போக முடியாதென்பதால் நான் போய்ப் பழக்கி கிராமங்களில் கண்ட, கவனித்த விடயங்களைப் பற்றியே இங்கு தர முயல்கிறேன்.

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில், அதாவது 1920, 30களில், இருந்த யாழ் கிராமங்களுக்கும் 70கள் பிற்பகுதியில் காணப்பட்ட அநேகி கிராமங்களுக்கும், அதன் பின்னர், தற்காலம்வரை காணக்கூடிய அந்தக் கிராமங்களுக்குமிடையில் எவ்வளவோ வித்தியாசங்களைக் காணலாம். மற்ற உலக நாடுகள் யாவும் விருஞ்சுஊன் தீவியாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில், எங்கள் தாயகம் எவ்வளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை யாரும் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய தில்லை! அநீதி ஒழிந்த இடத்தில்தான் முன்னேற்றம் தலைகாட்டும் என்பது நியதி.

அந்தக் காலத்தில் இருந்த, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, எத்தனையோ நல்ல பழக்கங்களும் நிகழ்வுகளும் இப்போது வழக்கொழிந்து அழிந்துவிட்டன. தீயன பல தோற்றியின்னன. நம்புமுடியாத வகையில் மாற்றங்கள் அநேகம் நிகழ்ந்து, எம் முன்னோர் கைக்கொண்ட எத்தனையோ நல்ல நல்ல முறைகளைத் தற்போதைய சமுதாயத்தினர் கைவிட்டுவிட்டார்கள். நாகரீகம் இடையிற் புகுந்து, வாழ்க்கைத் தேவைகளைத் திரித்த கண்கொண்டு நோக்கும்படி மனித வர்க்கத்தை ஆக்கினிட்டது. இது வருந்தத்தக்கது. ஆயினும் யாரையும் குறைசொல்ல இடமில்லை, காலத்தின் கோலம்!

என் மனதில் எழுகின்ற பழைய விடயங்கள் பலவற்றைக் கலப்பையிலுடாக உந்களுடன் பகர்ந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இதை எழுதுவது பண்டிதத் தமிழ்நடையில்ல; எனக்குத் தெரிந்த (பாமரத்)தமிழ்நடையில்தான். சூழங்கள் பல காணக்கூடும் அவற்றைத் தவிர்க்கு, பிரயோசனமானவற்றை மட்டும் கருத்தில் ஏடுக்கும்படி வேண்டுகிறேன். நன்றி.

முதியோன்

ஆடி 2001

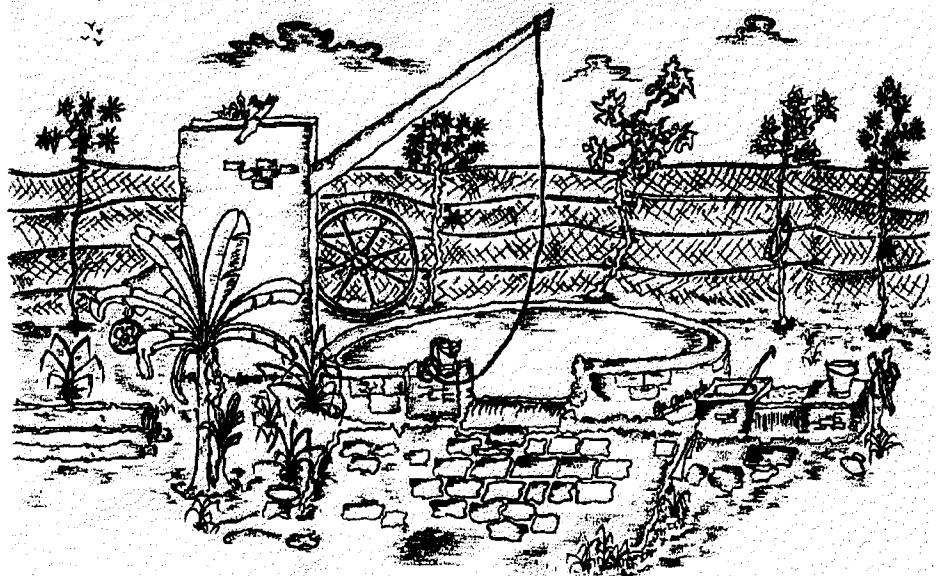
கலப்பையின் எட்டாவது ஆண்டு மஸர்

கிணறுகளின் உபயோகம் :

ஓல்ரேவியாவிலிருக்கும் 10, 12 வயதுக்குக் குறைந்த பின்னைகளுக்குக் கிணறு என்றால் என்னவென்று தெரியாது, தெரிந்திருக்க நியாயமுமில்லை. கிணறு என்பது (Well) தன்னீர் தேக்கம். சுமார் 12, 15 அடி (அல்லது தோட்டக்கிணறு என்றால் 25 அடி) குறுக்களவில் நிலத்தை வட்டமாகத் தோண்டி அடியில் தன் ஸீர்ப்படுகை தென்பட்டதும் மேலும் 5, 6 அடி கீழே தன் ஸீர் நிற்கக்கூடியதாகத் தோண்டிமண்ணை அகற்றிவிட்டு, வெட்டின குழி தூர்ந்து விடாமல் கல்லால் அல்லது சீமென் ரினால் கூற்றிவரக் கூவர் கட்டிவிடுவார்கள். ஆட்கள் நின்று தன்னீர் மொள்ளுவதற்கு வசதியாக மேலுக்கு (நிலமட்டத்தில்) 3 அடி நீளமுள்ள சப்பையான (மிதிகல்லு) யட்க்கல்லுச் செய்து அதையும் ஒரு பக்கத்தில் படித்துவிடுவார்கள். அநேகமாக ஒவ்வொரு

வீட்டுப் பின்னளவிலும் ஒரு கிணறு இருக்கும். யாழ்ப்பானத்தில் கிணறு இல்லாத வளவுகளைக் காண்டப்படு அரிது.

கிணற்றிலிருந்து தன் ஸீரை மேலே கொண்டுவருவதற்கு (Well-sweep) துலாவைத் தான் பாவிப்பார்கள். துலா என்பது, நல்ல வைரமான பணமரத்தை (அல்லது தென்னைமரத்தை) தற்கு, அதைத் தச்சனைக் கொண்டு இரண்டாகப் பின்து, அவைகளைச் சூழ்த்தாகச் சீவிய பின்னர் இரண்டு பாதிகளையும் நென்புகள் கொண்டு ஒன்றாகப் பொருத்தி, நடுவில் குறுக்கே அச்சுலக்கை பாச்சிவிட்டுக் கொண்டுபோய் கிணற்றுக்கு அருகில் நிரோதிப் பொருத்தி விடுவார்கள். பொருத்துவது எப்படியென்றால், நல்ல பலமான நீண்ட பூவரசம் கதியால்கள் எடுக்க கதியால்களை

வெட்டியெடுத்துவந்து கிணற்றுக்கு அருகில், இடத்தை அளந்து கணக்குப்பார்த்து, ஒரு பக்கத்துக்கு நாலு தடியாக ஏற்கனவே நட்டு வைத்திருப்பார்கள். அவற்றிற்குப் பெயர் ஆடுகால். நட்ட நாலு ஆடுகால்களுக்குக் குறுக்கே ஒரு 8, 10 அடி உயரத்தில் பேண்மரம் என்ற பணமரத்தில் வெட்டிச் சீவின் மரத்தைக் கட்டுவார்கள். மற்ற நாலு ஆடுகால்களிலும் அதே மாதிரிப் பேண்மரம் அதே உயரத்தில் கட்டப்படும். மின்னர் துவர்வைக் கொண்டுவந்து அந்தப் பேண்மரங்களின் நடுவே கொழுவி, துலாவை (see-saw) ஊர்கல் ஆடுவதுபோல ஆடவிடுவார்கள். துலாவின் தலை மெல்லியதாகவும் அடி அகலமாகவும் பாரமாகவுமிருக்கும். துலாவின் தலையில் நல்ல தடித் தடக்கமிற்றைக் கட்டி, அதைப்பிடித்து இழுக்கும்போது துலாவின் தலை ஆட்கள் மிதிக் கல்லில் நின்று தண்ணீர் மொன்றுவதற்கு வசதியாகப் பதிந்து வரக்கூடியதாகவே ஆடுகால் நடுகையும், பேண்மரம் கட்டுவதும் செப்பனிடப்படும். இரண்டு பேண்மரங்களுக்குமிடையில் துலாவைப் கொழுவுவதும் கவனமாகப் பார்த்து, அளந்துதான் எல்லா வேலைகளையும் செய்வார்கள். கமிற்றின் மற்றதனைவில் தண்ணீர் மொன்றுவதற்காக ஒரு வாளி (அல்லது தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் இறைப்பதற்கு 'பட்டை') கட்டியிருக்கும். கமிற்றைப் பாவித்து துலாவைத் தாழ்த்தி வாளியால் தண்ணீரை மொன்று வெளியே கொண்டுவந்து தேவைகளுக்குப் பாவிப்பார்கள்.

கிணற்றின் உயோகங்கள் பல யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும்பாலான கிணறுகளில் கிடைக்கும் தண்ணீர்

கத்தமானதாகவும் உப்புத் தண்மையற்றாகவும் இருக்கும். அந்தத் தண்ணீரை அள்ளிப் பருக்கினால் அதில் ஒரு சுவையிருக்கும். இப்போது தமிழ்கள் எல்லோருக்கும் அந்த வாய்ப்புக் கிடைக்காதது கவலைதான். கிணற்றுத் தண்ணீரை குடிக்கவும், குளிக்கவும், சமையலுக்கும், மரங்களுக்கும் பூக்கள் மூலமாகவும் அதே மாதிரிப் பேண்மரம் அதே உயரத்தில் கட்டப்படும். மின்னர் துவர்வைக் கொண்டுவை கொழுவி, துலாவை (see-saw) ஊர்கல் ஆடுவதுபோல ஆடவிடுவார்கள். துலாவின் தலை மெல்லியதாகவும் அடி அகலமாகவும் பாரமாகவுமிருக்கும். துலாவும் பெரிதாகத்தானே இருக்கும்! தோட்டங்களில் வாளிக்குப் பதிலாக பட்டைதான் இருக்கும். 3. 4 வாளி தண்ணீர் அளவு கொள்ளக்கூடிய பருமனுள்ள, பண்யோலையால் பின்னிய பெரிய பட்டைதான் பாவிப்பார்கள். இந்தப் பட்டையில் அள்ளிய தண்ணீரை கிணற்றின் அடியிலிருந்து மேலே தூக்க ஒரு ஆளால் முடியாதல்லவா? அதனால், தோட்டத்துத் துலாவில் (தேவைக்கேற்றப்படி) ஒரு ஆள் அல்லது இரண்டு பேர் ஏற்றின்று துலாவிடிப்பார்கள். தண்ணீர் மொன்றால் பட்டையைக் கீழ்க்கும் போது அவர்கள் துலாவின் முன்பகுதிக்கு வந்தும், தண்ணீர் மொன்றபிறகு பட்டையை மேலே தூக்குவதை ஷோக்குவதற்கு துலாவின் பின்புறத்துக்குப் போயும். துலாவின் மேலும் கீழுமாக நடப்பார்கள். துலா மிதிப் பதற்கும் பயிற் சி வேணும். எல்லாராலும் செய்யுமிதியாது. துலாவில் ஏறி இறங்கி நடக்கும் பொழுது விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்கு

ஆடுகாலில் தடித் த கயிறு கட்டியிருப்பார்கள், அதைப் பிடித் துக்கொண்டு நடப்பதற்கு. மாரிகாலத் தில் தண்ணீர் மட்டம் மேலுக்குவரும். சிலவேளை தொடர்ந்து மழை பெய்தால் மிதிக்கல்லுக்குக் கிட்க்குத் தண்ணீர் மட்டம் வரும். கையால்கூட தண்ணீர் அள்ளலாம் பிறகு 3. 4 நாட்களில் பழைய மட்டத்துக்குப் போய்விடும் (நான் இரண்டு தடவைகள் தண்ணீர் மொன்றும் பொழுது கிணற்றுக்குள் விழுந்தது என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன்.)

பழைய நாட்களில், இன்தாரிப் பையன்கள் பள்ளிக்கூடம் போக முன்னர், காலையில் எழுந்து தோட்டத்துக்குத் தண்ணீர் இறைக்கும் வேலையை தாங்கள் தனியாகவோ அல்லது பெற்றோருக்கு உதவியாகவோ செய்து முடித்து விட்டுத்தான் பள்ளி செல்வார்கள். அநேகமாக இளைஞர்களுக்குத் துலா மிதிக்கும் வேலைதான் கொடுக்கப்படும். தோட்டத்துப் பயிரைப் பராமரிப்பதில் முழுக்குடும்பமுமே ஈடுபடுவார்கள். கணவன் இறைக்க, மகன் துலாமிதிக்க, மனைவி வாய்க்காலில் வரும் தண்ணீரை மறித்து அந்தந்தப் பாத்திகளுக்கு மாறி மாறி விடுவார் (தண்ணீர் கட்டுதல்). எனது ஜூயாவும் காலையில் துலாமிதித்துக் கொண்டே பாடங் களை மனம் பண்ணிவிட்டு இறைப்பு முடிந்ததும் தான் சாப்பிட்டுவிட்டுப் பள்ளிக்கூடம் போவாராம். எனக்கும் துலாமிதித்தும், இறைத்தும் பழக்கம் உண்டு. என் குடும்பத்தில் சிலர் கிணற்றிலிருந்து நீர் இறைப்பதையாவது

கண்டிருப்பார்களோ தெரியாது.

வாய்க்கு ஓய்வில்லை:

சீழைத்தேசங்களில், முக்கியமாக இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான் முதலிய நாடுகளில், தாம் பூலம் போட்டுக்கொள்ளும் வழக்கமும், சுருட்டு, சிக்ரெட், பீடி முதலியன் புகைக்கும் வழக் கமும் பல காலமாக இருந்துவருகின்றன. இந்தப் பழக்கங்கள் குறிப்பாகத் தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் வாழும் தமிழ்கள் மத்தியில் நிறைய உண்டு. ஆண்களும் பெண்களும் தாழ்வும் போட்டுக்கொள்வார்கள் - அதாவது சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு வெற்றிலை போட்டுக்கொள்ளும் வழக் கம் பெரும்பாலானவர்களிடம் இருந்தது. காலப்போக்கில் இந்தப் பழக்கம் அருகிவருவதையும் அவதானிக்க கூடியதாக இருக்கிறது. வெற்றிலையின் காம்பைக் கிள்ளி, அதன் நம்பியையும் வர்க்கு எறிந்து விட்டு, அதன் மறுபுறத்தில் சிறிது சன்னணாம் பைத் தடவை மடித் துவைத்துக்கொண்டு, சீவிய பாக்கையும் மென்றுகொண்டு மடித்த வெற்றிலையையும் அத்துடன் ஒரு துண்டு புகையிலையையும் வாய்க்குள் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அப்படிச் சப்பும்பொழுது ஊறும் சிவப்புநிறச் சார்த்தை அவர்கள் விழுங்குவதில்லை, வெளியே துப்பியிடுவார்கள். எங்கே துப்பவார்கள்? அங்குதான் பிரச்சினை எழுகிறது! சில பணக்கார வீடுகளில் வெற்றிலைச்சாரம் துப்புவதற்கென ஒரு துப்பியடிக்கம் வைத்திருப்பார்கள். இது (Flower Vase வடிவத்தில்) பித்தனையாலானது. சாதாரண வீடுகளில் படிக்கம் இருக்காது. வெற்றிலை போடுவார்கள் எழுந்துபோய் முற்றத்துக்கு அப்பால் நின்று கையை வாயில் வைத்து

விரல்களுக்கிடையால் தூாந்தில் துபியிட்டு வருவார்கள். சிலர் அவ்விடத்திலேயே கையையும் வாயையும் அலம்பிவிட்டுத் திரும்புவார்கள். சிலர் அதுவுமில்லை! வெற்றிலை போடுபவர்களின் நாக்கும் உதடுகளும் சிவந்திருக்கும். முக்கியமாக, பெண் களின் முக அழகுக்கு இது மெருஷட்டும். மேல்நாடுகளில் (இப்போது உலகெங்குமே) உதட்டுக்குச் சாயம் பூசிக்கொன்றும் வழக்கம் இந்த வெற்றிலை போட்டுச் சிவந்திருக்கும் பெண் களின் உதட்டைப் பார்த்துதான் உண்டாகி யிருக்கக் கூடுமோ என்று என்னத் தோன்றுகிறதல்லவா!

வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டு கண்ட இடமெல்லாம் துப்பும் பழக்கம் சில இடங்களில் அருவருப்பையும் அவர்கள் மேல் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றது. துப்புவது போதாதென்று வெற்றிலையில் பூசிவிட்டு விரல் களில் மின் சிய கண்ணாம்பைக் கண்ட இடத்திலெல்லாம் பூசி வைப்பார்கள்.

இது இப்படிமிருக்க, சில விசேட நிகழ்ச்சிகளிலும் தாம்புலம் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. கலியாணம் பேசும் பொழுது இரு பகுதியினரும் ஒத்துக்கொண்டுவிட்டால், பேச்கக்கால் சுமுகமாக ஒப் பேறியதற்கு அடையாளமாகவும் அதை உருதிப்படுத்தும் முகமாகவும் இருபகுதியாரும் தாம்புலம் மாற்றிக் கொள்ளுவார்கள். இன் நும் சொல்லப்போனால், பெரிய மனிதர்களைத் தரிசிக்கப் போகும்பொழுது வெற்றிலை, பாக்கு, யழும் முதலியவற்றுடனேயே செல்வார்கள். கவாகிக்கு அங்களைத்தட்டு சமர்பிக்கும் பொழுதும், புதுவருடம் பிறந்து கைவிசேஷம் பரிமாறும்பொழுதும்,

மண்புந்தலில் பிராமணருக்கும், சிஷ்யன் குருவுக்கும் தசைனை கொடுக்கும் பொழுதும் வெற்றிலை பாக்குடன் சேந்துத்தான் பண்ணோ அல்லது வேறு அன்பளிப்போ கொடுப்பார்கள்.

வெற்றிலையின் உபயோகங்கள்: ஒருவர் இன்னொருவரின் வீட்டுக்குப் போனால், வீட்டுக் காரர் அவரை வரவேற்று அமரச் செய்தபின் முதல் வேலையாக வெற்றிலைத் தட்டத்தைத் தான் கொண்டுவந்து முன்னால் வைப்பார். அதன்பிறகுதான் தேநீர், பலகாரம், எல்லாம் தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, சுன்னாம்புக் குவளை, புகையிலை, பாக்குவெட்டி எல்லாமிருக்கும் விருந்தாளி தாம்புலம் போத தொடங்கியதும் வந்த விஷயத்தை அவிழ்த்து விடுவார். அதுபற்றியே பேச்க, விவாதம் எல்லாம் நடக்கும். சிலவேளை தர்க்கம், வாய்ச் சண்டைகூட எழுந்துவிடும். கலியாணவீடுகளில் பந்தலில் திக்குத்திக்காக நாலு, ஐந்து தாம்பாளங்களில் வெற்றிலை, கிவிய பாக்கு முதலியவற்றைப் பூ மாதிரி வட்டவடிவமாக அடுக்கி வைத் திருப்பார்கள். ஆங் காங் கே உட்காருபவர்கள் கிட்ட இருக்கும் தாம்புலம் போட்டுக் கொன்றுவார்கள்.

வெற்றிலையில் ஒரு ஸாகிரித் தன்மை இருக்கிறதென்று சொல்லுவார்கள் - அதாவது, அதைச் சப்பினவுடன் மனதில் ஒரு கிணுகிணுப்பு, ஒரு சந்தோஷம் ஏற்படுமாம். வெற்றிலைத் தட்டத்தை உயரமாக வைத் திருக்க அதற்குக் கால் பொருத்தியிருக்கும். காலத்தட்டம் என்று பெயர். தட்டத்தில் பரிமாறும் தாம்புலத்தைவிட, தாம்புலப் பெட்டியொன்று அநேகர் வீடுகளிலும் காணலாம். தாம்புலத்துக்குத் தேவையான

சுகல பொருட்களும் அதனுள் அடங்கும். சிலர் பித்தனையினால் செய்த தாம்புலப் பெட்டியை (வெற்றிலைப் பெட்டியை) தம்முடன் கொண்டே திரிவார்கள். எங்கு போனாலும் அதை வீட்டுப் பிரியமாட்டார்கள். (நான் முதன்முதலில் உத்தியோகம் பார்த்த மன்னார்க் கச்சேரியில் அரசாங்க அதிபர் தினமும் பித்தனை வெற்றிலைப் பெட்டி சுகிதம்தான் அலுவலகத்துக்கு வருவார்.)

கலியாணத்துக்கு அழைப்பு விடும் பொழுது நெருங்கிய உறவினர் களுக்குத் தான் முதலில் சொல்லுவார்கள். கலியாணத் தம்பதிகளின் பெற்றோர்கள் நேரே போய், தாம்புலம் வைத்து அழைப்பை விடுப்பார்கள். அதில் சிலவேளைகளில் சிக்கல்கள் உண்டாகவும் இடமுண்டு. அதாவது, நெருங்கிய உறவினருக்குள்ளும் யாரை முதலில் “வெற்றிலை வைத்து” அழைப்பது? என்று. இந்த விஷயத்தில் மிகவும் சாதுரியமாக நடந்துகொள்ளாவிட்டால், நான் பெரிசு, நீ பெரிசு என்று வாக்குவாதம், சண்டை, கலகம்கூடப் பிறந்துவிடும். சில உறவினர்களுக்கு இதனால் மனத்தாங்கல் உண்டாகி, கலியாணமே தடைப்பட்ட கட்டங்களும் இல்லாமலில்லை.

சிறுவர்கள் தாம்புலம் பாவிக்க அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. ஆணோ பெண் ணோ அநேகமாக கலியாணவயது வந்த பிற்பாடுதான் தாம்புலம் போட்டுக் கொள்ளுவார்கள். ஆயினும் எந்த வயதினரும் பீடா சாபிட்டுக்கொள்ளுவார்கள். பீடா என்பது, பீடா (சிறிய) வெற்றிலையில் வாசனைப் பாக்குத்தாள், நிறத்தேங்காய்த் துருவல், கற்கண்டு முதலியன போட்டு அழகாக மடித்து முன்று மடங்கு விலைக்கு

விற் பார்கள். அதைச் வாங் கிச் சாப் பாட்டுக் குப் பிறகு எவரும் போட்டுக்கொள்வார்கள். சார்த்தை வெளியே துப்பவேண்டிய அவசியமுமில்லை.

வெற்றிலையை எத்தனையோ விஷயங்களுக்கு உபயோகப் படுத்தினார்கள். தாம்புலமாகவும், சாறுபிழிந்து மருந்து தயாரிக்கவும், மருந்து உட்கொள்ள அனுபானமாகவும், மங்களகரமான காரியங்கள் எல்லாவற்றிலும் வெற்றிலையின் பயன்பாடு இருந்தது. பெண் பிள்ளைகள் ருதுவாகி, பூப்பு நீண்டு வைபவத் தலைன்று, பெண் ணை ஓரிடத்திலிருத்தி இருக்ககளிலும் வெற்றிலைச் சுருளைக் கொடுத்து, அவருக்கு பாலறுகு தலையில் தேய்த்துக்குளிப்பாட்டுவார்கள்.

சுருட்டு: வயதுவந்தவர்கள், அநேகமாக ஆண்கள், சுருட்டுப் புகை பிடியார்கள். சுருட்டு என்பது புகையிலைச் செடியின் இலைகளை வெட்டி யெடுத்து, உலர்த்தி, புகையூட்டி, அடுக்கி, புடம் போட்டின் எடுத்து, முழு இலையைத் துண்டுகளாக வார்ந்து ஒவ்வொரு துண்டினுள்ளும் புகையிலைத் துாளை வைத் துச் சுருட்டி யெடுத்து, அச்சுருட்டுகளை ஒரே அளவில் வெட்டி, கட்டி, அதன்பின் அதற்குக் கோடா என்னும் வாசனைத் தைலம் ணட்டிக் காயவைத்து பின்பு அந்தக் கட்டுகளைப் பெட்டியில் அடுக்கி, விற்பனைக்கு வெளியூர்களுக்கு அனுப்புவார்கள். நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் (1930களில்) ஒரு சுருட்டின் விலைத் தைலத்தில் (1930களில்) ஒரு சுருட்டின் விலைத் தைலம் 2 சதம். மேல்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் சிக்ரெட்டின் விலை 8, 9 சதம். ஏழைகளுக்கு இந்த விலைகள்

கட்டுப்படியாகாது. அவர்கள் பீடி புகைப்பார்கள். பீடி என்பது வேறு ஒரு (பீடி) இலைச் சருகிலிருந்து சுருட்டியெடுத்தது, அனவில் சிறியது. விலை, ஒரு சத்துக்கு இரண்டு பீடி. அந்திய ஆட்சியின்கீழ் எமது தேசம் வீழ்ந்ததும், ஆங்கிலேயர் தங்களுடன் கொண்டுவந்த சிக்ரெட் புகைக்கும் பழக் கத்தை நம் மவரும் கவிக்கொண்டார்கள். முதலில் மேஸ்நாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கினவர்கள்மட்டுமே சிக்ரெட் புகைப்பார்கள். காலப் போக் கில் மற்றவர்களுக்கும் அப்பழக் கம் தொற்றிவிட்டது. சுருட்டோ பீடியோ புகைப்பதைக் குறைவாகவும் சிக்ரெட் பிடிப்பதைக் கொள்வதாக கொரவமாக வும் எண்ணினார்கள். கிராக்கி ஏற ஏற நாளைத்தில் சிக்ரெட்டின் விலை 12, 15, 20 சதம் என்று ஏறிக்கொண்டே போயிற்று. ஆனாலும் மக்கள் சிக்ரெட் புகைப்பதைக் குறைக்கவில்லை. தற்போது இலங்கையில் சிக்ரெட்டின் விலை என்ன வென்று தெரியவில்லை!

வட்டிலங்கையிலுள்ள செம்மண்ணானது புகையிலைச் செடிக்கு மிகவும் உகந்ததாக அமைந்திருந்தமையால் சுருட்டு உற்பத்தியும் முன் னேற, அநேகமாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் சுருட்டுத் தொழிற் சாலைகள் (சுருட்டுக் கொட்டில்கள்) அமைத்திருந்தார்கள். அன்மைக் காலம்வரை வட்கீகே செய்த சுருட்டுகளில் பெருமளவு தென்னிலங்கைக்குக் குறைவாகி, தமிழ்களுக்கு நல்ல வருமானத்தைத் தந்து கொண்டிருந்தது.

இனவேற்றுமையின்றி இலங்கை அடங்கலும் வசித்தவர்கள் - தமிழ், சிங்களவர், மலைநாட்டுத் தமிழ்

- இவர்களிற் பெரும்பாலோர் சுருட்டுப் புகைப்பார்கள். சுருட்டைப் புகைக்கும்பொழுது அது ஒரு உந்து சக்தியைக் கொடுக்குமாம். மூன்றை வேலை செய்வதையும் கூர்மைப் படுத்துமாம். பெரிய அறிவாளிகள் வேலையில் ஆழந்து ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுதல்லாம் சுருட்டுப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக, இங்கிலாந்துதேசப் பிரதமராமிருந்த சேர் வின்ஸ்டன் சேர்ச்சிலை வாயில் சுருட்டில்லாமல் காண்பது அரிது. அது மட்டுமல்ல, மலைநாட்டுத் தோட்டங்களிற் கானும் அட்டைகள் (leaches) கால்வழியே ஏறி காலில் இரத்த நாடி உள்ள இடங்களிற் கடித்து இரத்ததை உறிஞ்சிக் குடித்து, வமிறு நிறைந்ததும் கீழே விழுந்து விடுவன. கடித்துப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவற்றை அகற்றுவது மிகவும் கடினம். ஒரேயொரு பொருள்தான் அவற்றை அகற்ற உதவும் - அதுதான் புகையிலைச் சாரம். புகையிலையைச் சப்பி அதன் சார்த்தை அட்டைக்குமேல் உமிழ்ந்து விட்டால் அட்டை தன் பாட்டில் கழன்று விழுந்துவிடும்.

புகையிலையில் சுருட்டுப் புகையிலை, தீன் புகையிலை என்று இரண்டு விதமிருக்கிறது. தீன் புகையிலை திறமான ரகம். அதைக் கிளிலி வாயிற்போட்டு (Chewing gum போல) மென்று கொண்டிருப்பார்கள். புகையிலைப் பழக்கத்தைப் பழகிக்கொண்டால் அதை விட்டுத்தள்ளுவது மிகவும் கடினம்.

கொடும்பாவி

கொடும்பாவி கட்டி இழுப்பது பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்களா? நாட்டில் உரிய காலத்தில் மழை

வராமல், நிலம் வறண்டு, பயிர்கள் வாடி, தண்ணீரும் தட்டுப்பாடாக வருகின்ற ஒரு நிலை ஏற்படும்போது, கொடும்பாவி கட்டி அழுகிறதற்கு ஒரு சாரர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெண் உருவத்தில் ஒரு கொடும்பாவிப் பொம்மை செய்து, அதை அலங்கரித்து, ஒரு சிறு பாடையில் வைத்து இழுத்துக்கொண்டு இருவகளில் தெருத் தெருவாய் ஒப்பாரி வைத்து அழுகுகொண்டு போவார்கள். இதை மக்கள் நித்திரை விட்டு எழும்பி வந்து வேடிக்கை பார்ப்பார்கள். என்னையும் காகும் கொடுப்பார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் செத்தலீடுகளில் பெண்கள் சொல்லியமும் ஒப்பாரி மெட்டில் வருணபகவானை நோக்கி மழைபெய்தறுஞம்படி பாட்டுக்கள் இயற்றி, பெரிய சத்தமிட்டுப் பாடிக் கொண்டு பின்தைத்தைக் கற்றிவந்து, மார்பு(பு)அடித்து, அழுவாறைப்போல் பாவனைபண்ணுவார்கள். உதாரணமாக ஜயாக் கோ! அம்மாக் கோ! ஜயாக் கோ! அம்மாக் கோ!

கொடும்பாவி சாகாளோ, கோடை மழை யெய்யாதோ? ஒப்பாரி - என் வானத்து ராசாலை மேகத்து மந்திரியே வருண பகவானே!

இந்த நாட்டிலொரு நல்ல மழை, தானுமில்லே -யா யா யா நங்ஙஙஙு

சிறு வயதில் கேட்டது, அதுவும் நித்திரைத் தூக்கத்தில் கேட்டது, இந்த இரண்டு வரிதான் பாடம். ஆனால் மெட்டு மட்டும் அச்சொட்டாகப் ஞாபகமிருக்கிறது. அந்த மெட்டை, நிலைமைக் கேற்ப ஒப்பாரிப்பாட்டுகள் இயற்றி, நான் ஸண்டனில் ஒரு நாடகத்தில் ஒப்பாரி சொல்லவும், ஒரு மாவீரன் இறந்தபொழுது, ஸண்டன் வீதிகளில் ஒலிபெருக்கியில் ஒப்பாரி பாடிக்கொண்டு

ஊர்வலம் போன்போதும் பயன்படுத்தினேன்.

விருந்துகள் :

எனது (அம்மாவின் தம் பி) அம்மானுடைய வீட்டுக்கு இடைக்கிடை விருந்துக்கு வரும்படி அழைப்பு வரும். நானும் அம்மாவும் போய் ஆங்கையோடு சாபிடுவோம் மாமி அன்பாகப் பரிமாறுவார். (மை வாழ்க) அந்த நாட்களில் வருடப்பிறப்பு நாள் வந்ததும், அன்றிலிருந்து இனத்தவர்கள் ஒவ்வொரு வாரு வரும், முறைவைத்து, தங்கள் வீட்டுக்கு மற்றச் சுற்றுத்தவர்களை விருந்துக் கூடுதலாக வேடும். அப்படி ஒவ்வொரு இனத்தவர் வீட்டிலும் அவர்கள் மற்றவர்கள் மற்றும் காகும் கொடுப்பார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் செத்தலீடுகளில் பெண்கள் சொல்லியமும் ஒப்பாரி மெட்டில் வருணபகவானை நோக்கி மழைபெய்தறுஞம்படி பாட்டுக்கள் இயற்றி, பெரிய சத்தமிட்டுப் பாடிக் கொண்டு பின்தைத்தைக் கற்றிவந்து, மார்பு(பு)அடித்து, அழுவாறைப்போல் பாவனைபண்ணுவார்கள். உதாரணமாக ஜயாக் கோ! அம்மாக் கோ! ஜயாக் கோ! அம்மாக் கோ!

நூடாரும்

ஜவியக் கலைஞர் நாளம்

சகலவிதமான சித்திர வேலைகளுக்கும், வரண ஒவியங்களுக்கும், இயற்கைக் காட்சிகள், மற்றும் உங்கள் அன்புக்குரியவர்களின் புகைப்படங்களை(Photos) பெரிதாக வரைதல் போன்றவற்றிற்கும் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஜவியக் கலைஞர் நாளம்

(02) 9920 0508

“Pray For Peace”

What a world to live in horror,
War and bloodshed everywhere;
Wicked deeds and dreadful terror,
Wilful murders here and there.
Let us elude dread and evil
Lest we drown in bitterness;
Launch and wrestle God for His will
Lobby Him in earnestness.

Precious He listens to us all,
Praise Him loud, both day and night;
Pretty sure He does hear our call,
Pray for Peace with all the might.

Forget not our Hope who's above
Friendly He aids the distress;
Forsake Him not and His true love,
For He comforts us in stress.
God doth guide us with care surely,
Giving strength when we do need;
Greet Him with arms open truly,
Gracious He does warmly lead.

Mr. T Kanagarajah

அமைதி வேண்டி ஓர் அஞ்சலி

பார் எங்கணும் சமர் முழக்கம்
காணுமிடமெல்லாம் குருதிப் புனல்.
மனிதர் உயிரை மனிதர் பறிக்கும் கொடுமை
பண்பு மறைந்து பாவம் குழந்து நிற்க
நெஞ்சு துடிக்கும் நரகமானதே இவ்வுலகு!!

உள்ளம் கொண்ட கசப்பில் மூழ்கித் தளர்ந்திடாது
துன்பமும் அச்சமும் பகையும் புறம்கண்டு ஒட
சிந்தை தெளிந்து நிர்மல நிம்மதி காண
பணிவோம் அவன் சீர்மிகு பாதம் என்றும்.

அல்லும் பகலும் அவன் புகழ் பாடுவோம்
உளவலியுடன் உலகில் அமைதி குழ வேண்டுவோம்.
நிச்சயம் அவன் செவிமடுத்திடுவான்.
சத்தியமாய் நம் துயர் தீர்த்திடுவான்.

விண்ணில் மின்னும் நம்பிக்கைச் சுடராம்அவனை மறவாதே.
மண்ணில் உற்றவனாய் வந்து அவன் நம் துயர்தீர்ப்பான்.
பாசம் நிறைந்த அவன் பரிவை உதறி விடாதே!!
நேசம் நிறைந்த அவன் நம் துயர்க்கோர் அருமருந்தாவான்.

தொல்லை குழந்து வாடி நிற்கும் இவ்வேளை அவன்
எல்லையில்லா வலியூட்டும் பக்கத் துணையாவான்
உளம் உருகி இருகரம் நீட்டி அவனை அழைப்போம்.
வளம் கூட்டும் அமைதி நெறியில் அவன் வழி நடப்போம்.

(14ம் பக்க ஆங்கிலக் கவிதையின் தமிழாக்கம்)
திரு . து . கனகராஜாவின் ஆங்கிலக் கவிதையை
தமிழாக்கம் செய்தவர் : திருமதி வெங்கட்ராமன்.

திருமுறைகள் விரும்பிய பலன் தரும் (II)

- திருச்சிற்றம்பலம் கேதீஸ்வரன் -

சென்ற தை மாத இதழில் வினைப்பயனைப்பற்றிக் கூறும் “அவ்வினைக் கிள்வினையோம்” எனத் தொடங்கும் சம்பந்தரின் பாடலையும் அவரது “இடறியும் தளறியும்” என்று ஆற்பிக்கும் பாடலையும் சிறிது உற்று நோக்கினோம். இம்முறை ஒரு கலாசாலை மாணவன் தன் உள்ளத்தில் எழுந்த இரு வினாக்களுக்கு விடை தருமாறு கேட்டிருந்தார். அவற்றின் விடை பொதுவாக இக்கால இளைஞர் களிடம் தோன்றும் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க உதவும் என எண்ணி, கலப்பையிலேயே திருமுறைகள் உதவியுடன் விடை தர எண்ணியுள்ளேன்:

கேள்வி 1: கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார் என்பது சிராணா: அல்லது கைவையத்திலும் கைவைகுந்தத்திலும் மட்டும்தான் இருக்கிறாரா?

கேள்வி 2: கடவுள் எவ்வாறு உயிரினங்களிலும் இருப்பதானால் சிலர் ஏன் தகாத தச்செயல்களைச் செய்கின்றனர்?

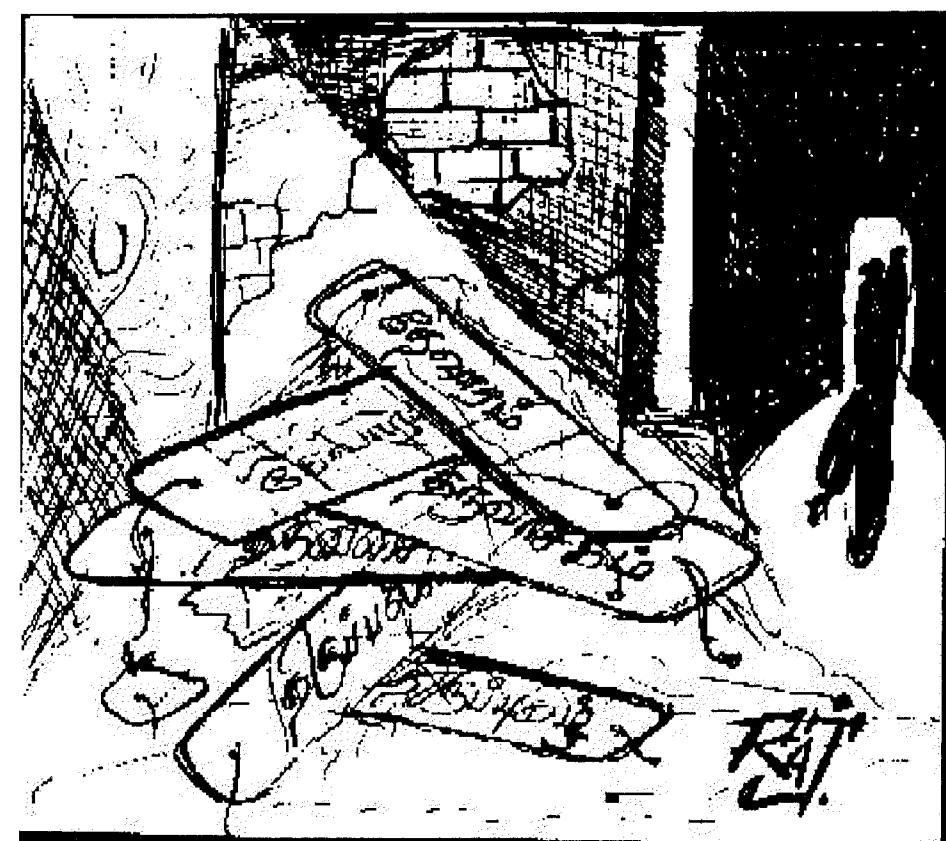
பதி வ் : தேவார திருவாசகங்களில் இவற்றிற்கு நிறைய விடைகள் இருக்கின்றன. ஒர் உதாரணத்திற்காக திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளிய ஒரு திருத்தாண்டகத்தை எடுப்போம். இது ஆறாம் திருமுறையில் எட்டாம் பதிகத்தில் ஜந்தாவது பாடலாக அமைந்துள்ளது.

இவற்றிற்கென்ற தனிப் பண் வகுக்கப்படாமையால் சாதாரணமாக ஹரிகாம்போதி இராகத்தில் ஒதுவது மரபாகும்.

பாடல் :- தனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கின் உள்ளன

வாயாற் தன்னடியே பாரும் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தம் சிரத்தின் மேலான்
மூண்டத்து அப்பாலன் இப்பால் செம்போன்
புநத்தகத்தான் நறுங்கொன்றை போதின் உள்ளன்
பொருப்பினைடையான் நெருப்பினைடையான் காற்றினுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கைலாசத்து உச்சி உள்ளான்
காளத்தியான் அவன் என் கண்ணுள்ளானே.

கடவுள் எங்கள் எல்லோருடைய மனத்திலும் இருக்கிறார். நம்முள் சிலர் இதை அறிகிறோம் இன்னும் சிலர் உணர்கிறோம். ஒரு சிலர் அறிந்து, உணர்ந்து, அனுபவத்திலும் செயல்பாடு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். நீணா இதை அறிந்திலைபோலும் அறிந்தாலும் உணர்ந்திலைபோலும். இதனால்தான் இச்சந்தேகம்.

எம் கண்களுக்குத் தெரியாமல் மறைந்திருப்பதையெல்லாம் இல்லையென்று கூறுவது சரியல்ல. எமக்குத் தெரியாமல் காற்றில் கலந்திருக்கும் ஒலிக்கதிர்கள், ஒளிக்கதிர்கள், மின்க்கதிர்களை இல்லை என்று கூறலாமா? வானொலி (Radio), தொலைக்காட்சி (Television) களின் உதவியுடன் இக்கதிர்களைக் கண்டும் கேட்டும் அறிகிறோமல்லவா? அதேபோல வேதங்கள், ஆகமங்கள், ஆத்மீக சம்பந்தமான நூல்களையும் படித்து, பக்திசிரத்தையுடன் பகவான் நாமத்தை ஜபித்து, பாடி, முறையாகத் தியானம் செய்வதன்மூலம் கடவுளை நாம் உணரலாம். உள்ளத்துள் காணலாம். மனத்திலே மட்டுமல்ல, உன் தலைக்குமேலாக தலைவனாய் இருந்து விளங்குவதற்கும் அவரே. நீ பேசும் வாக்கிலே இருப்பவரும் இறைவனே. இதனால்தான் அப்பர் கவாமிகள் :-

“மனத்து அகத்தான் தலைமேலான் வாக்கினுள்ளான்” என்கிறார்.

இதுமட்டுமல்ல. நாம் எவ்வாறு கோயில் களில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, பஜனை

முதலியவற்றின்மூலம் அவன் திருவடிப் புகழைப் பாடுகிறோம்தானே. அப்படிப் பக்தியுடன் பாடும் அடியார்கள் மத்தியில் கலந்து இருக்கிறார். இதையே நாவுக்கரசர், “வாயாத் தன்னடியே பாடும் தொண்டர் இனத்தகத்தான்” என்கிறார்.

தேவலோகத்தில் இருக்கும் தேவர்களின் தலைவனும் இவரே. இன்னும் மேலே போனால் ஏழு அண்டங்களுக்கும் அப்பாலும் இருக்கிறார் என அப்பேர் பாடுகிறார்.

“இமையவர்தம் சிரத்தின்மேலான் ஏழு அண்டத்து அப்பாலான்”

அப்பால், அப்பால் என மேலே போகாது இப்பாலே கீழ் நோக்கினால் சிவந்த பொன்னிறம் பொருந்திய தினை விளையும் புனத்தினுள் இருக்கிறார். நல்ல மணம் கமமும் கொன்றை மலரில் இருக்கிறார். எனவே,

“இப்பால் செம்பொன் புனத்தகத்தான், நூற்கொன்றை போதினுள்ளான்” என்கிறார்.

பொருப்பு (மலை) இடைமேல் இருக்கிறார். நெருப்பில் இருக்கிறார். மிகமுக்கியமாக, எது இல்லாமல் நாம் வாழமுடியாதோ அந்தக் காற்றிலும் நிறைந்திருக்கிறார்.

ஆகவே, “பொருப்பிடையான், நெருப்பிடையான், காற்றினுள்ளான்” என்கிறார்.

கடல், ஆறு, நீரிலை முதலியவற்றில் இருக்கும் நீரானது ஆவியாக மாறி, மழைதரும் மேகங்களாக இருக்கின்றதல்லவா! அதிலும் உள்ளார். எல்லாவற்றிற்கும் மேல் உயர்ந்து இருக்கும் பனி உறையும் கயிலைமலைவின் உச்சியிலும் இருக்கிறார். அங்குமட்டுமல்ல, திருக்காளத்தியென்னும் தலத்திலும் கோயில் கொண்ட பெருமான் எமது கண்ணுக்குள் மணியாக நிறைந்துள்ளார்.

இளைஞே! இறைவன் கைலாசத்திலும், வைகுந்தத்திலும்தான் வசிக்கிறாரா என்று கேட்டாய். மனிதன் பல பிறவிகளில் இறைவனை வெளி உலகில் தேடி அலைந்தானாம். இறைவனின் இருப்பிடம் கைலாசமும் வைகுந்தமும்தானா என்று ஏங்கீக் கிடந்தானாம். அப்படி அலைந்தபின் இறைவனை நாடித் தவமிருந்தோரது உதவியுடனும், பக்தியின் சக்தியால் பரம்பொருளோடு தொடர்பு கொண்ட மகான்களின் உதவியாலும் பகவான் தன்னுள்ளே திகழ்வதை அறிகிறான். கவாமி சித்பவானந்தர் கூறுகிறார்:- “இப்படி தன்னுள் தெய்வம் இருக்கிறது என்று அறிந்த பின்னர்தான் அவனுடைய ஆத்ம சாதனம் மேலோங்குகிறது” இதை உணராதவர்களிற் சிலர் இறைவன் எங்கேயோ புறப்பொருளாய் இருக்கிறார் என்று எண்ணுகிறார்கள். இதைத்தான் மணிவாசகர் சிவபுராணத்தில் எட்டாம் வரிமில்,

“புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் புங்கமல்கள் வெங்க” என்கிறார்.

குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்தே என்பது ஒரு பழமொழி. அதாவது, எம்முள் இருக்கும் இறைவனை நாம் உணர முயற்சிபண்ணாமல், அவர் கைலாசத்தில்தான் இருக்கிறார் என எண்ணினால், அவர் எமக்கு சேயோன் (தூரத்தில் இருப்பவர்) ஆகிவிடுகிறார். எனவே நாம் முதலில் இறைவன் எம்முள் இருப்பதை நன்றாய்

உணர்ந்தால் அதேபோல் அவர் எல்லோரிலும் உறைகிறார் என்ற உண்மையை உணருவோம்.

இனிமேல் உனது இரண்டாவது கேள்விக்கு வருவோம்:

(கேள்வி - இறைவன் உமிரினங்களில் இருந்தால் அவை ஏன் கொடுஞ்செயல்களில் ஈடுபடுகின்றன?)

பதில்ஸு:- நீ உமிரினங்கள் எனும்போது மனிதனோடு மற்றைய பறவைகள், மிருகங்கள் முதலியவற்றையும் குறிக்கிறாய். ஆனால் பகுத்தறிவு படைக்காத அவை, தம் சுபாவங்களுக்கும் பிறவிக்குணங்களுக்கும் உள்ளுணர்ச்சிக்கும் ஏற்ப செயற்படுகின்றன.

புவி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது: ஆதுபோல,

ஆனை மரித்தாலும் மாசி ஆகாரம் உண்ணாது.

எனவே, அவற்றைத் தவிர்த்து மனிதரை எடுப்போம்.

மனிதனுக்கு சித்தம் புத்தி, அகங்காரம் எனும் மூன்று கரணங்களை இறைவன் தந்துவிட்டு எம்முள் இருந்துபொன்று இவற்றை எப்படி உபயோகிக் கிறான் என்று, ஒரு (observer)பார்வையாளாக இருந்து பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்.

ஒருவன் எதைக் கூடாத செயல்கள் என நினைக்கிறோமோ அவற்றிற்குக் காரணமாயிருப்பது அவனுடைய மனமே (சித்தம்). அவன் தன் மனத்தை அடக்காது, ஜம்புலன்களின் வழியிலே விட்டு செயல்படும்போதுதான் அன்றதங்கள் விளைகின்றன. இதனால் அவனுள் இறைவன் இல்லை என்று எண்ணுவது தவறுதானே! ஏனெனில் அவரே புத்தியையும் தந்துள்ளார். புத்தி என்பது ஆராய்ந்து அறியும் தறின். இதற்கு இயற்கை உணர்வு, ஞானம் என்று வேறு கருத்துக்களும் உள். இதையே மனச்சாட்சி, இறைவனின் குரல் எனவும் சிலர் கூறுவார். புத்தியை நாம் பாவிக்குமிடத்து ஒருபோதும் தீங்கிழைக்க வராது. ஆனால் மனம் போன்போக்கில் ஈடுபடுவன் வன்செயல்களிலும் இறங்கி, தானே தீவினைகளைச் செய்து, அதன் பயனையும் அனுபவிக்கிறான். இதிலிருந்து தப்பும் வழியை எமக்கு மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகையார் காட்டுகின்றார், பார்மின:-

“சிந்தனை (மனதை) நின்தனக்கு (இறைவன்மீது) ஆக்கி,

நாமினேன்தன் கண்ணினை திருப்பாதப் போதுக்காக்கி

வந்தனையும் (வழிபாட்டையும்) அம்மலர்க்கே (திருவடிக்கே) ஆக்கி

வாக்கு (பேச்க) உன் மனிவார்த்தைக்கு (பெருமைக்கு)

பயன்படுத்துவோமாகில், இறைவன் எங்களது ஜம்பொறிகளுக்கும் தன் அருளை வழங்கி எமக்குத் தம்மையே தந்து அருளுகிறார். இந்தப் பேற்றுக்கு மேல் எமக்கு என்ன வேண்டும்? இப்படி தன்னை எமக்குத் தந்து (தந்துள்ளனை) எம்மைத் தான் ஏற்றுக்கொண்டால் (கொண்டதென்னனை), நாம் எல்லாம் அந்தம் ஒன்றில்லா ஆனந்தம் அடைந்தவர்களாக ஆகிவிட மாட்டோமா?

திருவருள் கைகூடும்போது

திரும்புவும் திருமுறைகள் நாடுவை!

சுபம்!

தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டி 2002
TAMIL COMPETITION 2002
Sydney University Tamil Society

POBox 544 Chatswood NSW 2067. Tele: 0402 035 967; E-mail: tamilcomp@yahoo.com

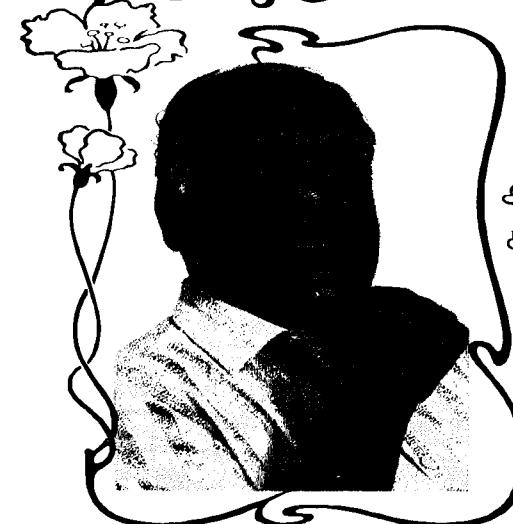
அவஸ்ரேலியா நியூசுவத்வேல்ஸ், கன்பரா மாநிலங்களில் கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக நடாத்தப்பட்டு வரும் தமிழ் ஊக்குவிப்புப் போட்டிகளை இவ்வாண்டும் நடாத்துவதற்கான ஒழுங்குகளை சிட்டி பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் செய்துள்ளது. போட்டிகளுக்குரிய விடயங்கள் முக்கியமாகத் தமிழ் மொழி, தமிழ் கலாச்சாரம் சார்ந்தனவாகவும் ஏனைய பொது விடயங்கள் சம்பந்தமானவையாகவும் இருக்கும். இந்த வருடப் போட்டிகளுக்கான கருப்பொருள் “தமிழ் எங்கள் உரிமைச் செம் பயிருக்குவேர்” எல்லாப்போட்டிகளும் இக் கருப்பொருளை மையமாக வைத்து நடாத்தப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத்தருகின்றோம்.

இங்கு வாழ்கின்ற எமது சிறார்கள் தமிழ் கற்பதை தொடர்ந்து ஊக்குவிப்பது, அவர்களிடையே தமிழ்மொழி, தமிழ்க் கலாச்சாரம் ஆகியனவற்றில் ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவது மற்றும் இங்குள்ள தமிழ் இளைஞர்களிடையே நல்லதொரு தலைமைத்துவத்தை உருவாக்குவதும் ஆகும் சிட்டி, கன்பராவிலுள்ள தமிழ் கல்வி நிலையங்களில் தமிழ் கற்கும் மாணவர்கள் போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்கான தமது விண்ணப்பங்களை அவர்களின் தமிழ்க் கல்வி நிலையங்களுக்கூடாக அனுப்பி வைத்தல் விரும்பத்தக்கது. இத் தமிழ் கல்வி நிலையங்களைச் சாராத மாணவர்கள் தங்கள் விண்ணப்பங்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் அனுப்பிவைத்தல் வேண்டும். இப்போட்டிகள் பற்றிய சில விபரங்கள் கீழே தரப்படுள்ளன. பாடல் மனப்ப் போட்டி, வாய்மொழி, பேசுகப்போட்டி, எழுத்தறிவுப் போட்டி, விவாதப் போட்டிகள் என இருபதுக்கும் மேற்பட்ட போட்டிகள் 2002ஆம் ஆண்டு பெற்றுவரி தொடக்கம் மார்ச் மாதம் [2002 February - March] வரைக்கும் நடைபெறும்.

ரழு வயதுப் பிரிவுகளில் போட்டிகள் நடைபெறுவதுடன், போதிய போட்டியாளர்கள் விண்ணப்பித்தால் ஆண்கள் /பெண்கள் பிரிவு என போட்டிகள் நடைபெறும். போட்டியில் பங்குபற்றி வெற்றி பெறுவோருக்கு ஒவ்வொரு வயதுப் பிரிவின் கீழும் 1ஆம், 2ஆம், 3ம் பரிசுகளுடன் சில போட்டிகளுக்கு சில சிறப்புப் பரிசுகளும் வழங்கப்படும்.

வெற்றி பெறும் போட்டியாளர்களுக்கான பரிசுகள் எமது தமிழ்ச் சங்கத்தின் கலை நிகழ்வு ஒன்றில் வழங்கப்படும். மேடைப் போட்டிகளில் முதலாவது இடத்தைப் பெறும் சில திறமையிக்க வெற்றியாளர்கள் மட்டும் அந்த நிகழ்ச்சில் தமது திறமையை வெளிக்கொணர நீதர்ப்பம் வழங்கப்படும்.

"சுந்தர"வுக்கு ஒரு சமர்ப்பணம்

அமர் 'சுந்தர'
சுந்தரலிங்கம்

வான் அலைகளில் தவழ்ந்து வந்த
வளமான குரலொன்று

இலங்கை,
பின் இலண்டன்
அதன்பின் இந்தியா என்று

உலகெல்லாம் குரல் வளத்தால்
அளங்தெழுந்து நின்ற 'சுந்தர'
என்ற அநாதனைச் சூரம்
அறந்து பறந்தாலும்

அந்தக் குரல் மட்கும்
அன்றும்
இன்றும்
என்றும்
என்றென்றும்
எங்கள் நெஞ்சமென்ற மன்றத்தில்

நின்று நிலைத்து
நீஞ்வாழும் குரல் அன்றோ!

குந்தா...

தமிழ் - மூன்றெழுத்து
தமிழின் வளம் வளர்த்த வானோலி
மூன்றெழுத்து
வானலைக்கு புதுமெருகேற்றிய சுந்தாவுக்கும்
மூன்றெழுத்து

அறிவியலின் பெரும் விருதாம்
'அப்பலோக்' கப்பல்
அது நிலவில் கால்பதிக்க
எழுந்தது சுந்தாவின் வர்ணனைச் சுந்தம்

யொருள் புதிது
சொல் புதிது
குரல் புதிது
சுந்தா - புதிய ஆனுயவமானார்.

பி.பி.சி.
வான் அலைகள்
வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிகள்
சுந்தாவுக்கு
உலகவாவிய அறிமுக வலைகள்

காற்றில் கால் மாவி
செவியறைக்கு சேதி சொல்லும்
வானோலிக்கென்றே
வாழ்ந்தவர் சுந்தா

இலியர்ப்பு உணவுக்காக
என்று பலர் கிருந்தபோது
இலியர்ப்பே உணர்வாக

வாழ்வாக,
கவாசமாக
வாழ்ந்தவர் சுந்தா.

அன்பு,
அறம்,
பண்பு,
எனிமை,
திறமை,
ஆற்றல்,
மரிதநேயம்
சுந்தாவை வர்ணிக்க
ஒந்த வார்த்தைகள் போதுமா?

எல்லோரிடமும் வானோலி பேசும்
ஆனால் சுந்தாவின் நிகழ்ச்சிகளில்
பேசுவது சுந்தாவே தான்

சொல்லும் விதம்,
சொல்ல வந்த சேதி
சொல்லுகின்ற நேரத்தில்
சொல்லப்படும் யொருள்

அனைத்துமாய் ஆகி நின்ற சுந்தா
சொல்பவரையும், கேட்பவரையும்
இரண்டறகு கலக்கச் செய்யும்
உடக வித்தகன்

வித்தக விரல்கள் மீட்டனால்
விறகு கட்டை கூட வீணையாகிவிடும்.

வடக்கு வீதி - தேரிமுக்கும் எல்லோருக்கும்
தெரிந்த சேதி என்றாலும்

கந்தாவுக்கு மட்டும்
சிட்டியே வடக்கு வீதியாக
அமைந்தது ஏனோ?

எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பது அன்றி
ஏதும் அறியாத கந்தா மாமாவுக்கு!

உங்களுக்காக நான்
இதுவரை எதுவுமே செய்ததில்லை
இனிபும் செய்யப்போவது மொன்றுமில்லை

உங்களிடமிருந்து கற்றவையும், பெற்றவையும்
பலவாக இருந்தாலும்

கடைப்பிழப்பதென்பதுவோ
எதுவுமிமேல்லை

எல்லோரும் பார்த்து
புறம் திரும்பும் வேளையிலே

என் கைப்பிழத்து வழிகாட்டி
உங்கள் ஜூலியில்
ஒரு பாகத்தை கவர்வதற்கு
வழிவிட்ட

உருவத்தில் இல்லாத உயரத்தை
உள்ளத்தில் கொண்ட
உத்தம மாமாவுக்கு
உங்கள் ஆதம் சாந்திக்காக
இந்த சமர்ப்பணம்
எங்கள் ஆதம் திருப்திக்காக
இந்த அர்ப்பணம்.

கலாந்தி சந்தீர்கா கம்பிரமணியம்
சிட்டி

வட்ட நிலவொன்று வடிவாய்
வானத்தில் இருந்திறங்கித் தோளில்
எட்ட நின்று ஏனோஇவளை
எழிலாய் ஏற்றுத்துப் பார்க்கையில்,

பட்ட பாற்கூடர் ஓளியாய்
பார்வை அது சிரித்திட
ஒட்ட விளையும் உள்ளத்தினால்
ஒடிப் போய் வாரியள்ளி,

கிட்டச் சென்று ஆசையாயதனை
கிள்ளி மெல்ல முத்திடவே
தொட்ட உணர்வில் மேவுளமுச்சி
தோடி ராகமாய் மீட்டிடவே,

இட்ட மனக் கட்டளையினால்
இறுகக் கொஞ்சி அணைக்கையில்
தெட்டத் தெளிவாய் மலடியென
தேளாய் அவள்தாய் பார்வையில்,

துட்ட வார்த்தையின் விஷக்கொடுக்கு
துடுக்காய்க் கொட்டி வலித்திட
வெட்டத் தூடித்த அவளால்
வெந்து இதயம் விசித்திட,

விட்ட நீள்பெரு முச்சோடு
விலகி நெஞ்சம் கணன்றிட,
நிட்ட நிழ்சூரமாய் இவள்நிலை
நினைந்தே வலிய வைதிட்ட,

குட்ட வேணுமவள் புத்தியையென
குறுகி மனம் புண்ணாகிடினும்
சட்ட திட்டம் ஏதுமில்லையெனினும்
சாட்டை அடியாய்ப் பழிசொல்லும்,

நொட்ட நொடிப்போரே சிலபோது
நோகலாம் பிறர்களியமுது கண்டு
நெட்ட நெடுங் காலமதற்கு
நெருஞ்சியாய்த் தம்சேய் ஒப்பிட்டு,

குரைந்துமானால்

சிட்ட மற்ற இவளுக்கோ
சிந்தை நொய்யக் காரணமென்ன
கொட்ட மழைப் பாசமன்று
கொண்ட நோக்கு வேறில்லையென,

திட்ட மனம் துய்யாது
திகட்டித் துவண்டு போய்
சொட்டப் பெய்த மழையில்
சொரிந்து விட்ட உதிரியாய்,

நட்ட மரமாய் நின்றங்கே
நலிந்து இவள் விதிரவிதிக்க
தட்ட மெல்லக் காலடியில்
தலை குனிந்து தாள்நோக்க,

அட்டக் கரி அமாவாசையாய்
அழுமனாதை மழலை விழியேங்கிட
பிட்ட செம்மாதுளங் கனிவாய்
பிளந்து அம்மாவென்று மொழிந்திட,

புட்டப் பதிமடுமெக்கா இணைந்து
பூத்துத் தந்த புதுவரமதாக
மட்ட ரகக்கேள்வி வடுக்கள்
மறைந்தே காலைப் பணியாக,

முட்ட வந்த கண்றதனால்
மூடுவிழியில் புனல் புடைக்க
பொட்ட நாவூறிடுவாள் எனும்வழக்கை
பொய்ப்பிக்க வந்த சாட்சியாக,

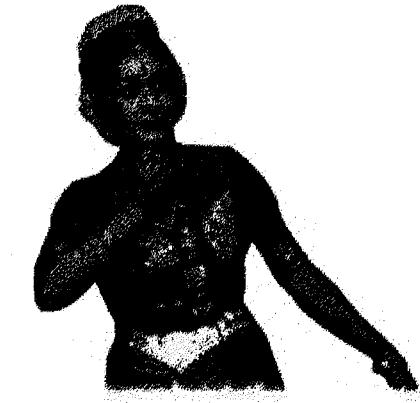
கெட்ட ஜடங்கள் அவர்கட்டு
கெடுவைவத்த நீலக் கண்ணனால்
சுட்ட விழியழகில் தோய்ந்து
சமக்காத நோ வலிக்கையில்,

கட்டக் கடுகிக்கை கோர்த்து
கனிவோடு தூளிழுட்டியிவள்
புட்டத் தலைப்புள் போர்த்து
பூரிப்போடு உச்சி மோர்ந்தாள்.

- மனோ ஜெகேந்திரன் -

An Insight into the nuances of Dance and Music

By Nyshanthy Karunaharan
and Jeiram Jegathesan

During their recent trip to Australia, we were privileged to have the opportunity of speaking to the renowned mridanga maestro Shri Karaikudi R. Mani and his niece, Bharatha Natyam artiste Smt. Rajeshwari Sainath, who were in Sydney to host a lecture demonstration illustrating the finer aspects of rhythm. In this discussion, they share their views on the nuances of music and Bharatha Natyam.

N: There are a lot of aspiring dancers in Australia. What qualities do you feel should be fostered to become a good dancer?

Smt. Sainath: You should be very committed to your profession and be highly dedicated. To achieve a high standard, a dancer requires a lot of practice and should approach each day as a new day with renewed enthusiasm. In today's society, time is definitely a factor because children are committed to so many activities and have a tight schedule. My view is that opportunities only arise once in a lifetime, if you miss it in this life, you aspirations will not be fulfilled till the next.

Regardless of background, a dancer should completely surrender to the art form, which should first be understood in the mind, then expressed by body

language. An innate sense of spiritualism helps us communicate our abhinaya subtly. For example, shringara (love) in dance, is the love between the jeevatma and the paramatma and should be divinely portrayed as such.

More importantly, age should never be regarded as a hindrance to pursuing dance. However, senior dancers should realise that both Nritta and Nrithya are equally important – you should not have to compromise one for another to be recognised as a good dancer.

N: Nritta is often grasped quite quickly whereas Nrithya appears to be portrayed on a superficial level (perhaps due to our lack of understanding). How do you think we can improve on this?

Smt.Sainath: I don't quite agree with that. Nritha cannot be grasped in a short time span. With continual practice, you add 0.001 to reach a certain level and have to keep at it to maintain the standard. Nrithya (expression) should be felt by the dancer in order for him/her to communicate it to the audience. Of course, it helps if you are backed by some knowledge of our culture and spiritualism. All of us act in every day life, so on stage it is just a matter of putting on make-up and acting it out.

In India, we are taught to react to a normal situation and let the music stir up emotions which we then express. For us, there is a realisation that there is a Supreme Being and certain spiritual practices are incorporated into our day to day routine. Perhaps in Australia, this concept has to be enforced and the children need to be educated in order to maintain the divinity and class of dance.

N: There is a general perception amongst parents that six to twelve months is a sufficient period to train a child to perform on stage. What is your perspective?

Smt.Sainath: One year is a very short time! It is not at all a question of time duration, a child might even take six years to reach its potential. It is a gradual process and the parents and the teacher should encourage the child; if the child performs when he/she is not ready, it reflects badly on

the guru and the parents. Similarly, dance teachers are under great pressure from the parents for a quick training and a quick arangetram. There is a lot of emphasis on the elaborate stage décor, dazzling lights and the orchestra, but these devices cannot mask the poor quality of the dance. Arangetram is only the first step in a dancing career, but overseas it marks not the beginning but the end of a career and the dancer does not continue to learn but opens up a dance school!

N: Is there a difference in approach to this art form in India and abroad?

Smt.Sainath: In India, the dance environment is very challenging, highly competitive and political, so we need to maintain a high standard to survive. Unfortunately, it is often taken for granted and there is a lot of corruption involved. There are only a few genuine critics and most reviews and titles can be influenced by power and money.

On the other hand, there is not enough exposure to a high standard of dancing in Australia. Students seem quite keen to preserve their culture, but they don't realise that this is not done by merely learning dance/music/going to the temple. It is a way of life. They need to have a good Guru-Shishya relationship, be well disciplined and take a serious approach to dancing. Dedication and devotion

to the art on the part of students and teachers is absolutely necessary for Bharatha Natyam to survive.

J: In Sri Lanka and India, carnatic music students are constantly exposed to a high level of talent through concerts and the cultural environment. However, Sydney does not offer these opportunities – under these circumstances, how can mridanga students best hone their skills?

Shri K.R.Mani: Regardless of their environment, students need only two factors to succeed. Firstly, the teacher must provoke the student's interest in the music, and secondly, he must ensure their involvement in the art form. Once the student expresses interest and involvement, his skill will automatically evolve.

J: Another difference arises from the absence of formal music examinations in Sydney as opposed to back home. Do you think that the lack of examinations makes a significant difference in the training and improvement of a student's musical ability?

Shri K.R.Mani: Not necessarily – many maestros of yesteryears had no formal education nor did they fully understand the nuances and underlying rhythms of music. I strongly feel that

to excel in any art form, dedication and practice far outweigh theoretical knowledge.

J: So do you feel that theory is unimportant?

Shri K.R.Mani: No, but this knowledge is effective only if it goes hand in hand with an understanding of the depth and beauty of the music.

J: What is your view on Arangetrams?

Shri K.R.Mani: It is a very important stage in a musician's career, and it should take place only when the student has reached a certain level of talent. Arangetrams should not be held merely because of parental pressure or because of a desire to prove your-

Karaikudi R. Mani
a b r i e f

Shri K.R.Mani: I wouldn't say it is wrong, but I wouldn't recommend it to anyone. Music is such an in-depth art that it takes more than a lifetime to learn one instrument thoroughly. Concentrating on more than one instrument often dilutes your concentration as well as affecting your musical ability – fingering and technique are both affected.

self to your peers. Rather, it should be the culmination of musical maturity. I myself have never had an arangetram and I don't think it has affected my music in any way!!

J: What would you recommend as the ideal age to begin learning mridangam?

Shri K.R.Mani: As long as a student is capable of understanding what is being taught, he is old enough to begin learning. At the same time, there is no such thing as being too old to learn music. One of my students started playing the mridangam at the age of 50 and is now a highly accomplished artist. In my opinion, age is not a barrier.

J: Do you think it is possible for a musician to excel in more than one instrument? For instance, is it possible for a mridangam artiste to maintain his skill whilst playing other instruments such as the ghatam or ganjira?

J: In carnatic concerts, is it acceptable to replace the mridangam with the tabla?

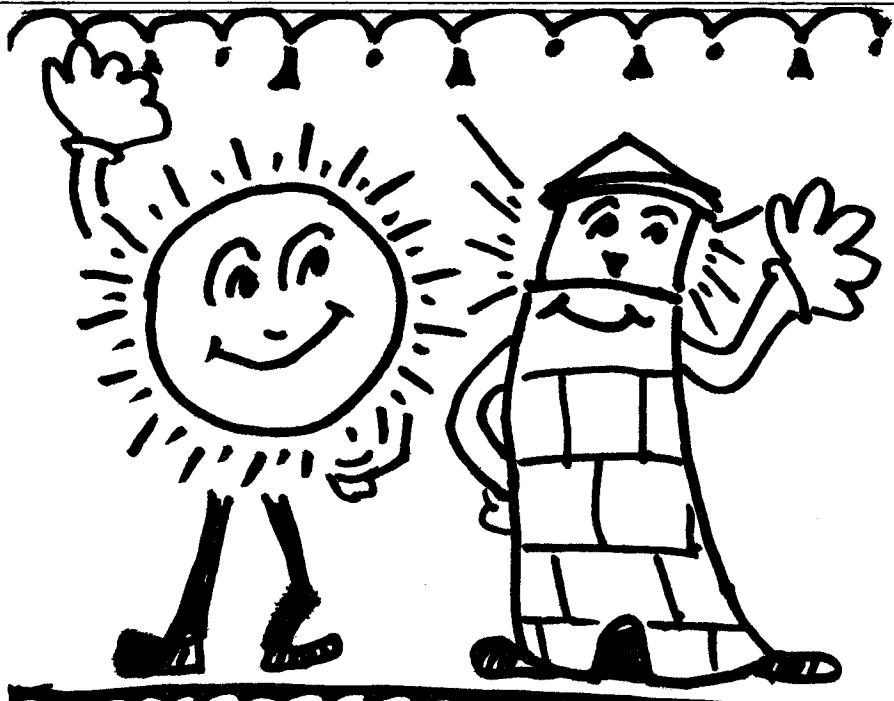
Shri K.R.Mani: The mridangam is hailed as a "Raja Vadhyam" – a royal instrument – and is a vital part of any accompaniment. The tabla may be used to good effect in conjunction with the mridangam, but never in place of it.

J: In closing, what is your advice to music students in Australia?

Sri K.R.Mani: Do not treat music as you would a computer course. It is not something that can be learned within a fixed period of time for a fixed amount of money, nor is it something that should be pursued for fame or profit. It is only when you immerse yourself in your art and seek personal fulfillment through it that you will achieve true musical growth.

உதய சூரியன் ... வெளிச்சவீடு ... ஒரு தேர்தல் !!! பாகம் 2 - ராதாகிருஷ்ணன் மாயழகு -

இத்தேர்தல் நடந்த காலப்பகுதியில்தான் ஸ்ரீஸங்கா முஸ் லிம் காங்கிரஸ் உருப் பெற்று வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலின் வாயிலாக அரசியற் பிரவேசம் செய்திருந்தது. மேற்படி மாகாணசபைத் தேர்தலில் இக்கட்சி பெற்றிருந்த வெற்றி தமிழ்க் கட்சிகள் மத்தியில் மிகுந்த கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. முக்கியமாக அம்பாறை (இப்போது திகமதுஸ்ஸ்) மாவட்டத்தினை எடுக்குக் கொண்டால், தமிழர்கள் பெரும்பான்னையினமாக விளங்கியபோதும் முஸ்லிம் மக்களையும் சிங் களவர் களையும் ஒன்றாக நோக் கும் போது தமிழர்கள் சிறுபான்னையினராக மாறுவதனைத் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. இதனைப் புரிந்துகொண்ட தமிழ்க் கட்சிகள் தம் மிடையேயிருந்த வேறுபாடுகளை மறந்து தேர்தலில் ஒரு கூட்டணியை அமைக்க பக்கரத்துப் பிரயத்தனம் செய்தனர். இம் முயற்சி பூரண வெற்றியளிக்காவிடினும், ஈழங்கள் புரட்சிகர முன்னணி, தமிழ் விடுதலைக் கழகம், P.L.O.T.E. எனப்படும் தமிழ்மக்கள் கழகம் ஆகிய போராளி அமைப்புகள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் உதயசூரியன் சின்னத்தின் கீழ் போட்டியிடுவது என்ற உடன்பாட்டிற்கு வந்திருந்தன. எவ்வாறாமினும் ஈழங்கள் புரட்சிகர அமைப்பினை இக்கூட்டணிக்குள் கொண்டுவர எடுக்கப்பட்ட முயற்சி கைகூடவில்லை. எனவே, உதயசூரியன் சின்னத்தின்கீழ் மேற்படி கட்சிகள் தலா ஒரு கட்சிக்கு இருவர் என்ற தீவில் வேப்பாளர்களை நிறுத்தினர். இதில் ஜங்கு முக்கிய புள்ளிகள் இத்தேர்தலில் நிறுத்தப்பட்டனர். அவர்களாவது விடுதலைக் கூட்டணி சார் பில் இந்தியாவில் அஞ்ஞாதவாசத்தினை முடித்து நாடு திரும்பியிருந்த தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவர் அப்பாபிள்ளை அமிர்தவிங்கம் அவர்கள், ஜோசெப் (சுகுணம்) என்ற அறிமுகத்துடன் அரசியல் களத்தில் இறங்கியிருந்த திரு ஜோசெப் பரராசசிங்கம் அவர்கள், ஈழமக்கள் புரட்சிகர முன்னணி சார்பில் சட்டத்தரணி சாம் தமிழுத்து அவர்கள், திரு பிரின்ஸ் காசிநாதர் அவர்கள், மற்றும் தமிழ்மக்கள் கழகம் ஆகியோர் ஆவர். கொள்கை வேறுபாடு காரணமாக மேற்படி கூட்டணியில் இணையாத ஈழங்கள் புரட்சிகர முன்னணியானது வெளிச்சவீடு சின்னத்தில் மட்டு. அரசிடமகாவித்தியாலய அதிபர் திரு சௌந்தரராஜா தலைமையில் களத்தில் இறங்கியது. இத்தேர்தலில் போட்டியிடப் பட்சிகளில் ஈரோஸ் கட்சியினருக்கே நடைபெற்று வர்க்கத்தினர் மத்தியில் செல்வாக்கு அதிகமானதாக இருந்தது. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன.

இநு தூரியன் | வெளிச்ச வீடு RAT

முதலாவதாக ஈரோஸ் கட்சியினர் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தினரின் மறைமுகமான ஆசீர்வாதத்துடன் போட்டியில் இறங்கியிருந்ததாகக் கருதப்பட்டது. இரண்டாவதாக திரு. சௌந்தரராஜா அவர்களின் தனிப்பட்ட செல்வாக்கும் அதனுடன்கூட அவர் ஒரு நேர்மையாளர், பண்பாளர் என்ற நல்லெண்ணம் மக்கள் மத்தியில் பரவலாக இருந்தமை. அடுத்ததாக, திரு. அழகு குணசீலன் பிரபல பொருளியல் ஆசிரியர் என்ற செல்வாக்குடன் முன்னாள் ரூபவாழினி பிரபல செழியில் வாசிப்பாளர் ஜெயந்திமாஸா

அவர்களின் கணவர் என்ற பிரபல்யம், மற்றும் பட்டிருப்புத் தேர்தல் தொகுதியில் அவருக்கு இந்த ஆதரவு என்பன முக்கிய காரணம் காரணம் காரணம் ஆகும். இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக ஈரோஸ் இயக்கத்தினருக்கு இருந்த பரவலான ஆள்பலம் என்பன இக்கட்சியின் செல்வாக்குக்கு முக்கிய காரணமாக விளங்கியது.

என்னைப்

பொறுத்தவரையில் இத்தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் திரு அமிர்தவிங்கம் அவர்கள் மட்டக்களப்புத் தேர்தல் மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டது

ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாகும். 1977ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் வெற்றிவாகை குடி இவங்கை பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து, 1983 ஜூலை கலவரத்தினைத் தொடர்ந்து அறிமுகம் செய்யப்பட்ட பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்திற்கு அடிபணியாது பதவி துறந்து, பின்னர் இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த திரு அமிர்தவிங்கம் 1988ம் ஆண்டில்தான் நாடு திரும்பியிருந்தார். யாழ் குடாநாட்டிலே விடுதலைக் கூட்டணியினரின் செல்வாக்கு மிகவும் மங்கியிருந்த நிலையில் திரு அமிர்தவிங்கம் மட்டக்களப்பில் தேர்தல் காத்தில் இறங்கியமை ஏனைய முன்னாள் போராளிக் குழுக்கள் மத்தியில் கட்டுமையான சீற்றத்தினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. திரு அமிர்தவிங்கம் அவர்களின் அரசியல் அனுபவம், மற்றும் புரட்சிக்கவிஞர் காசி ஆண்டன், மற்றும் செல்லையா ராஜதுரை ஆகியோறின் காலத் தில் (1977 தேர்தல்) கூட்டணியினருக்கு மட்டக்களப்பிலிருந்த பாரிய ஆதரவும் திரு. அமிர்தவிங்கம் அவர்களின் அரசியல் மீவரவை நிச்சயித்துவிடுமோ என்கின்ற பீதி போராளிக் குழுக்களிடையே நிலவியதனை யாரும் மறுக்க முடியாது. இத்தேர்தலில் திரு அமிர்தவிங்கம் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்று பிரச்சார வேலைகளை நெறிப்படுத்தியவர் தற்போதைய மட்டக்களப்பு பாராளமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜோசெப் பரராசுகிங்கம் அவர்களாவர். திரு. ஜோசெப் பரராசுகிங்கத்தின் அரசியல் வாழ்வு ஆரம்பமானது இத்தேர்தலில்தான்.

அக்காலப்பகுதியில் மக்கள் மத்தியில் போதிய அளவு செல்வாக்குப் பெற்றிருக்காத திரு. பரராசுகிங்கம் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையாளர் என்ற நிதியில் பிரபலம்பெற்று விளங்கிய தம் துணைவியார் குணனம் அவர்களின் பெயரினைத் தனது பெயருக்கு அடுத்ததாக அடைப்புக்குறிக்குள் குறிப்பிட்டு பயன்பட்டியது ஒரு கவராசியான விடயமாகும்.

இத்தேர்தலில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினரின் பிரச்சாரக் கூட்டங்களின் நிலைமை மிகவும் பறிதாப கரமாகவும், கவலைக்கிடமானதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஊறனி, அரசடிச்சந்தி ஆகிய இடங்களில் இடம்பெற்ற பிரச்சாரக் கூட்டங்களில் ஒரு நூறு பொதுமக்களைக் கூடக் காணமுடியவில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் ஏனைய இயக்கங்கள் இக்கூட்டங்களுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் விதத் தில் வண்முறையைப் பாவிக்கக்கூடும் என்று மக்கள் மத்தியில் நிலவிய பொதுவான அச்சமாகும். 1977 பொதுத்தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களின் போது இப்போதைய பஸ்தரிப்பு நிலையத்தில் அமைந்துள்ள அப்போதைய பாட்டாளிபுரத்தில் கவிஞர் காசியானந்தன் உரையினைச் செவிமுடுக்க மக்கள் வெள்ளம் கரை புரண்டோடுவரை நான் ஏழு வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது கண்ட ஞாபகம் இன்னும் மனதில் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அக்கூட்டத்தோடு 1989ம் ஆண்டுத் தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டத்தினை ஒப்பிட்டுக்கூடப் பார்க்க முடியாகதாக

இருந்தது.

இத்தேர்தலில் காணக்கூடியதாக இருந்த ஒரு மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், மேற்படி தமிழ்க் கட்சிகள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்ற பெயரில் உதயகுரியன் சின்னத்தின் கீழ் போட்டியிட்ட போதிலும் அக்கூட்டணியில் இருந்த ஒவ்வொரு கட்சியனரும் தமது தேர்தல் பிரச்சார வேலைகளைத் தணித் தனியாகவே நடாத்தினர். கட்சிகளின் பிரச்சாரப் பாணியானது அக்கூட்டணிக்குன் போட்டியிட்ட எட்டு வேப்பாளர்களில் ஒருவரையொருவர் சாடுவதாக அமைந்திருந்தது. மேலும் E.P.R.L.F. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்குச் சேறு பூசும் பாணியிலானதோரு பிரச்சாரத்தினை முடுக்கி விட்டிருந்தது. மறுபுறத்தில், ஈரோஸ் இயக்கத்தினர் EPRLF வேப்பாளர்களுக்கு எதிரான துண்டுப் பிரசரங்களை உத்தியோகபூர்வமற்ற விதத்தில் வெளியிட்டிருந்தார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவெனில், இக்கட்சிகள் தமக்குப் பொது எதிரியான ஜக்கிய தேசியக் கட்சியாரையோ அல்லது புதிய போட்டியாளரான ஸ்ரீஸங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸினரையோ இலக்காகக்கொண்டு தமது தேர்தல் பிரச்சாரத்தினை நடாத்து வத்தை விடுத்து தமக்குள் ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொள்வதிலேயே குறியாக இருந்தமையாகும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இத்தேர்தலில் தமிழ்க் கட்சிகள் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியினையிட்டுப் பெரிதாக

அலட்டிக் கொள்ளாத காரணம், அக்கட்சிமீது மக்களுக்கு இருந்த வெறுப்பும், கீற்றமுமே எனக்கூறலாம். 1983ம் ஆண்டின் பின்னர் மட்டக்களப்பு பாராஞ்சும்று உறுப்பினர்களான திரு செல்லையா ராஜதுரையையோ அல்லது அப்போதைய உள்ளாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் திரு. தேவநாயகம் அவர்களையோ மட்க்களப்பில் காணக் கிடைக்கவில்லை. அப்படியிருந்த போதும், அக்கட்சி ஆட்சியில் இருந்ததனால் கட்சி அடிவருடிகள் பல்லதமது விக்வாசத்தினைக் கட்சிக்குக் காட்டப்போதும் தயாராக இருந்தனர். அப்போது வாழைச்சேனை கடுதாசி ஆலை ஆளனிமுகாமையாளர் திரு ஈஸ்வரன் இவர்களில் முக்கியமானவர். இத்தேர்தலில் அவர் படுதோல்வி கண்டபோதும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்ததனால் அவர் ஆளனி இயக்குனராகப் பதவி உயர்த்தப்பட்டு ஒரு புதிய வாகனமும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. மறுபுறத்தில் திரு அவி ஹக்கீர் மௌலானா ஏறாவூர்ப் பிரதேசத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியமையினால் தேர்தலில் வெற்றியிட்டினார்.

EPRLF கட்சியினர் தமது இறுதிப் பிரச்சாரக் கூட்டத்தினை மட்டக்களப்பு நகரமத்தியில் அமைந்துள்ள காந்தி சிலைக்கு அருகாமையில் நடாத்தியது. இன்றுபோல் எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. இக்கூட்டத்தில் திரு. சாம் தமிழுத்து, திரு. பிரின்ஸ் காசிநாதர் இருவருக்கும் ஆதரவாகப்

ஈரோஸ் இயக்கத்தினரின் இறுதிக் கூட்டம் அரசடி விபுலாண்தா கல்விக் கூடத்திற்கு முன்பாக இடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஈரோஸ் இயக்கத் தலைவர் திரு. பாலகுமார் உட்பட பல கட்சி முக்கியஸ்தர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டிருக்கின்றனர். திரு அழகு குணசிலன் அவர்கள் தமக்கே உரிய விரிவுறையாளர் பாணியில் பல புள்ளி விபரங்களை உதாரணம் காட்டி EPRLF கட்சியினரின் ஒரு வாதத் திற்கு மறுப்புரை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நானும் எனது நண்பர் கூட்டமும் வழமைபோல வீதி ஒருத்தில் சைக்கிள்பாரில் அமர்ந்தபடி உரைகளைச் செவிமடுத்துக்கொண்டு நிற்கின்றோம். மக்கள் கூட்டம் முன்னிடியத்தபடி மேடையின் முன் நின்று உரைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு நிற்கின்றது. அப்போதுதான் நான் இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட குறிய அஸ்தமனம்பற்றிய வாக்கியத்தினை உள்ளடக்கிய சம்பவம் இடம்பெற்றது. திரு அழகு குணசிலன் உரையினைத் தொடர்கிறார். நேரம் மாலை 6 மணியினைக் கடந்துகொண்டிருக்கிறது. குறியின் அஸ்தமனமாகத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறான். அப்போது மேடைக்கு எதிரே செல்லுகின்ற பயணியர் வீதியில் கூடியிருந்த சனக்கூட்டத்தினை ஊறுத்துக்கொண்டு ஒரு வெள்ளை நிற வான் முன்னேறி வருகின்றது. அவ்வண்டிக்கு மேலே உதய குரியன் சின்னமும் கூட்டணியின் இரு வெட்பாளர்களின் இலக்கங்களும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. வண்டி மேடையைக் கடந்து கூமார் 50 மீற்றர்

தனிலிப்போய் நின்றுகொண்டு வீம்புக்குத் தமது தேர்தல் பிரச்சார அறிவித்தலை உச்ச ஸ்தாயியில் உதயகுரியனே உங்கள் எதிர்காலத்தை ஒளியூக்கும் எனவே உங்கள் வாக்குகள் உதயகுரியனுக்கே!

என்று பறைசாற் றுகின்றது.

இவ்வறிவித் தல் திரு அழகு

குணசீலனின் உரையினை

இடையூறுசெய்து நிறுத்துகின்றது.

மக்களின் கோபத்தினை அது தூண்டி விடுகின்றது.

எனினும் புன்சிரிப்புடன் மேடையில் நின்ற திரு குணசீலன் விறுக்கென்று அவ்வறிவித் தலுக்கு மறு அறிவித்தல் விடுக்கிறார்.

மக்களே! சற்றுப் பொறுங்கள். நேரம் 6 மணியைக் கடந்து விட்டது.

உதயகுரியன் இன்னும் சில நிமிடங்களில் படுவான்கறை ஆற்றுக்குள் ஓடி மறையப் போகிறான்.

அதன்பின் உங்களுக்கு வழிகாட்டப் போவது வெளிச்சவீடு மாத்திரமே.

எனவே உங்கள் வாக்குகள் வெளிச்சவீட்டிற்கே!

என்று முடிக்கிறார்.

கூடியிருந்த மக்களின் சிரிப்பும் ஆரவாரமும் அடந்கச் சில நிமிடங்களாகின்றன.

உதயகுரியனைத் தாங்கினிற வான் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓடி மறைகிறது.

இந்தச் சம்பவத்தினை என்னால் என்றுமே மறக்க முடியாது.

எவ்வளவோ வன் முறை கணக்கும்,

பதற்றத்துக்குமிடையில் நடாத்தப்பட்ட

அத்தேர்தலில் இடம்பெற்ற இந்தச்

சவாரசியமான சம்பவத் தினை எப்படித்தான் மறக்க முடியும் என்ற

எண்ணாம் என்னை மீண்டும் Hume Highway க்குக் கொண்டுவந்து

நிறுத்துகின்றது.

மேற்படி நினைவைகளை உங்களுடன் பகிள்குதுகொண்ட நான், அத்தேர்தலின் முடிவு என்ன என்று கூறாது விடுவது முறையல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஆம். உதயகுரிய சின்னத்தில் போட்டியிட்ட EPRLF வேட்பாளர்கள் இருவரும் பாரானுமன்றத்திற்குத் தெரிவாகினார்கள். அவர்களுடன் ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் சார்பில் திரு ஹில்புல்லா, ராரோஸ் இயக்கத்தினரின் சார்பில் திரு அழகு குணசீலன், மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி சார்பில் திரு அலிசாந்திர் மௌலானா ஆகிய ஐவரும் தெரிவாகினார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்கு எதுவித ஆசனமும் கிடைக்காதபோதிலும், திரு அமிர்த விங்கம் தேசியப் பட்டியலில் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, கூட்டணி சார்பில் பாரானுமன்றம் சென்றார். அவ்வாறே திரு செனந்தசராஜா அவர்களும் ராரோஸ் சார்பில் தேசியப் பட்டியலில் பாரானுமன்றத்திற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இருப்பினும் மேற்படி தேர்தலின் பின்னர் திரு அமிர்தவிங்கம், திரு சாம் தம்பிமுத்து ஆகியோர் கொழும்பில் படுகொலை செய்யப்பட்டனை அடுத்து அவ்வெற்றிடங்களுக்கு திரு ஜோசெப் பராசாசிங்கம், கோவிந்தன் கருணாகரன் ஆகியோர் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

1989ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் விஷயத்தைவிட இன்னும் சவாரசியமான விடயம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழ் பிரதிநிதிகள் என்ன செய்தார்கள் என்பது. திரு அழகு குணசீலன் அரசியல் குழந்தை மாற்றம் காரணமாக,

பதவியேற்று கமார் 6 மாதத்திற்குள் கவில் நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்துவிட்டார். திரு செனந்தசராஜா கொள்கை முரண்பாடு காரணமாக பதவியை இராஜினாமா செய்து விட்டுத் தமது ஆசிரியர் தொழிலுக்குத் திரும்பிவிட்டார். இதனைத் தொடர்ந்து பதவியேற்ற பற்றி சேகு தாவுத் தூட்டமாவடி மூஸ்லிம் மக்களுக்குத் தன்னால் இயன்ற சேவையாற்றினார். இப்போது அவர்களோஸ் அமைப்பை விடுத்து ஸ்ரீலங்கா மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் அமைப்பாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். திரு கருணாகரன் தமது பதவிக்காலத்தினை அனுபவித்த பின்னர் இப்போது மேலைத் தேச நாடெடான்றில் அஞ்ஞாதவாசம் செய்கிறார். திரு பிரின்ஸ் காசிநாதர் மாத்திரம் தமது பதவிக் காலம் முழுவதனையுமே தேன் நிலைவுக் கழிப்பது போல ஸ்ராவஸ்தியில் கழித்துவிட்டு இப்போது மட்டுநகரில் வாசம் செய்கிறார். திரு ஜோசெப் பராசாசிங்கமோ மனித உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுப்பதில் முன்னிலை வகித்தபோதும், தமது தேர்தல் தொகுதிக்கென்று உருப்படியாக ஒன்றையுமே செய்ததாகத் தெரியவில்லை. தமது உறவினர்களுக்கு மாத்திரமே சேவைசெய்யும் அவர் 2000 ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில், மயிரிமையில் தமது பதவியைத் தக்கவைத் துக்கொண்டிருக்கிறார்.

மேற்படி தேர்தலுக்குப் பிந்திய காலப்பகுதி தமிழ் மக்கள் அனைவருக்குமே ஒரு சாபக் கேடு மிக்க காலப்பகுதி என்பதில் கருத்து முரண்பாடு இருக்க முடியாது. எப்படியானும் எங்களது தலைமுறை

ஒரு வகையில் கொடுத் துவைவத் தலைமுறை என்றுதான் கூறவேண்டும். நாங்கள் எமக்கு முந்திய தலைமுறையினர் அனுபவித்த சுதந்திரங்களை ஓரளவுக்கேணும் அனுபவித்தோம். அவ்வாறே சொல்லொண்ட துண்பங்களையும், இருள் குழந்த நாட்களையும் தாண்டி வந்துள்ளோம். ஆம். விடுதலை இயக்கங்களின் எழுச்சி, இலங்கை இராணுவத்தின் அட்சுமியங்கள், இந்திய ராணுவத்தின் அடக்கு முறைகள், இடையிடையே வந்து போகும் சுதந்திர-சமாதானப் பேச்சு இடைவேளைகள், தமிழ் இயக்கங்கள் செய்யும் அநியாயங்கள், இப்படிப் பலப்பல. இதற்கிடையே மேலே விபரிக்கப்பட்டு போன்ற சில தேர்தல் கூத்துக்கள்.

1989ம் ஆண்டு

பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின் மேலும் இரண்டு தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்து விட்டன. இருந்தபோதிலும், அத்தேர்தல்கள் தமிழ் பிரதேசங்களில் எமது சகோதர சகோதரிகள் அனுபவிக்கும் இன்னல்களுக்குக் கோ அல்லது அரசு மற்றும் ஏனைய ஆயுதம் அல்லது அரசு மற்றும் ஏனைய ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்களினால் நடாத்தப்படும் அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல்களுக்கோ எதுவிதமான பதிலையும் அளிப்பதாகத் தெரிய வில்லை. என்னுடன் கல்வி பயின்ற எனது நண்பர்களுக்கும், மற்றும் சொந்த நாட்டை விட்டுப் பிறநாடு வர வாய்ப்பற் றுமது மக்களுக்கும் எதிர்காலம் என்பது இன்னும் கேள்விக்குறியாகவே தொக்கி நிற்கின்றது!

இருபதாம் நூற்றாண்டிலே பண்டைய செய்யுட்பாணியில் அமைந்த பாடல்கள்

- கலாதீர்த்தி, பேராச்சியர், டாக்டர் ஸிரன் புலோகாசிங்கும் -

வெள்ளியந்திருமலைகிழவர், மாவைக் கவுணியின் வெண் ஜெய்க் கண் ணானார் சமத் து நாணலம் நித் திலக் கிழவர், சமத் துக் குழு இறையனார் என்ற பெயர்களைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்களா? இவை சேர சோழ பாண்டியர் (கிபி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகள்) அரசோச்சிய மூவேந்தர் கால இலக்கியத் தில் இடம் பெறும் பண்டைய பாடல்களைப் பாட்டனோர் பட்டியலில் வரும் பெயர்களைல்: இருபதாம் நூற்றாண்டில் இலக்கியம் படைத்தவர் சிலர் சூடிக் கொண்ட புனைபெயர்களாம். பண்டைய சான் ஹோர் கனுக் கு வழங் கிய பெயர்களைப்போன்று தாழும் பெயர்களைச் சூடிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலால் இட்டுக்கொண்ட பெயர்கள்: பண்டைய புலவர்களின் படைப்புகளிலே மோகம் கொண்டு, அவர்களின் தாசராகத் தம்மைக் கருதியதை உணர்த்த ஏற்றுக்கொண்ட பெயர்கள்.

பத் தொன் பதாம் நூற்றாண்டிலே மேனாட்டுக் கல்விமுறைமினாலே மீண்டும் முன்னுக்கு வந்த தமிழ் ச் சமூகம், தன் பாரம்பரியத் தினைத் தேடவேண்டிய கட்டத் திற் குத் தள்ளப் பட்டது. அரசியலிலும் சமூக வாழ்க்கையிலும் மேலாதிக்கம் செலுத்தியவர்கள், எழுச்சி பெற்றுவந்த தமிழ் சமூகத் திற்கு, அதற்குரிய இடத்தினை அளிக்காது,

அதனை அநாகிகம் உடையதாகவும் பண்டைய பாரம்பரியம் இல்லாததாகவும் என்னி நகையாட முற்பாட்ட கட்டம் அது. டாக்டர் ஆர். கால்ட்வெல் 1856இலேயே தமிழ்மௌழி ஏனையவற்றின் உதவியின்றித் தனித் து இயங் கவல் ல ஆற் றல் கொண்டது என்பதை நிறுவி விட்டபோதும் பாரம்பரியம் துலக்கம் எய்தாதிருந்த கட்டமது. அப்பொழுது பாரம்பரியத்தினைத் தேடும் வேட்கை இன்றியமையாத குழலாகிவிட்டது.

சிவை. தாமோதரம்பின்னை 1883இலே இறையனார் அகப்பொருளுறையினைப் பதிப்பித்துப் பண்டைய தமிழ் “சங்கம்” வைத்து இலக்கியம் வளர்த்த சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டினார். பண்டைத் தமிழுக் கு இலக்கணமான தொல் காப் பியத் தினை மழவை மகாலிங் கையரும் சி.வை. தாமோதரம்பின்னையும் 1885 முடிவதற்கு முன்பதாக, முற்றாகப் பதிப்பித்துப் பண்டைத் தமிழர்தம் மொழிக்கு என்றோ இலக்கணம் வகுத்து விட்டனர் என்பதைக் காட்டினர். 1887இலே சிவை. தாமோதரம்பின்னையின் கலித் தொகைப் பதிப்புடன் ஆரம்பித்த பண்டைத் தமிழ் இலக்கியப் பதிப் 1920இல் கம்பர் விலாசம் இராஜ கோபாலையங்காரின் அகநானுற்றுப் பதிப்புடன் பண்டைத் தமிழர்தம் இலக்கியச் செல்வங் களை வெளிக்கொணர்ந்து

விட்டது. உவே. சாமிநாதையர் 1892இலே பதிப் பித் த சிலப் பதிகாரம் பண்டைத் தமிழர் தம் கலைச் செல்வங் களைப் புலப்படுத்தியதோடு தமிழ் வட நாடு படையெடுத்துச்சென்று வெற்றியுடன் மீண்டதைக் காட்டி இறும்புதெய்த வைத்தது.

பழந்தமிழ் கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரிகம் என்பன துலக்கம் பெற்றுப் பெருமை தேடித் தந் த கட்டத்திலே, பழந்தமிழ் மாட்சிமினாலே கவரப்பட்டு, அக்காலத்திய இலக்கிய வடி வங் களாலும் பொருளாலும் சர் க கப்பட்டு, அவற் றினையேய சிறந்தனவாகக் கொண்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டிலே ஒரு பிரிவின் இலக்கியம் படைக்க முற்பட்டனர். இப்பிரிவினரை வழிவழி வந்த இலக்கிய மரபினரில் இருந்து வேறுபடுத் திக் காணல் அவசியம். ஏனெனில் வழிவழி வந்த மரபினர், விட்குறை தொட்குறையாகக் கம்பனுக்குப் பின்பு திசைகெட்டுச்சென்று, புரையோடிநின்ற நெறிமினைப் போன்னே போலப் போற் றி, அவ் வழியிலே சென்றவர்கள். பண்டைய இலக்கிய நெறிகளைப் போற் றியவர்கள், அவ்வழியினை வெறுத்தொதுக்கியவர்கள். பண்டைத் தமிழர் மயில் வாகனார் (சுவாமி விலங்நந்தர்) மத்தியகாலத் தமிழ்க் கவிதை அருவருக்கத்தக்க மேற்பூச்சும் மரபியலான அலங்காரமும் கொண்டதென உலகியல் விளக்கத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய முன் னுரையிலே கூறுவது சன் டு நினைவுகூரத்தக்கது. அவரே “தமிழ்ச் சமயத்துவ வளர்ச்சி” யெனும் ஆங்கிலக் கட்டுரையிலே, சுப் பிரமணிய பாதியியர் (1882 - 1921) போன்ஹோர் முன்னைய

நாட் டினைக் கடந் த நான் கு நூற்றாண்டுகளாக மூடியிருந்த இருந் மெல்ல மெல்ல அகன் று கொன் டிருச் கிறது என்றும், புதியதொரு வெளிச் சம் கண்ணுக்குத் தோற்றத் தொந்கியுள்ளது என்றும் கூறும்போது வழிவழி வந்த மரபினரைச் சாடுகின்றார் என்பதும் மனம் கொள்தத்க்கது.

இருபதாம் நூற்றாண்டிற் பண்டைய இலக்கியானியையப் பின் பற்றியவர்கள், அவ்விலக்கியம் தமிழினத் தின் பாரம்பரிய விளக்கமாக இருப்பதால் மட்டுமென்றி, பின் வந்த இலக்கியத் திலும் சிறப் பாக அமைந்திருந்தமையாலும் அதனைப் பின்பற்றியிருக்கவேண்டும். பண்டைய இலக்கியம் எனிமை மிக்கதாகவும் கருத்துச் சுதந்திரம் உடையதாகவும் கவாமி விபுலாநந்தர் முதலானோராற் கருதப்பட்டது. பாரதியாருக்கு முன்பும் கம் பனுக் குப் பின் பும் எழுந் த இலக்கியங்களிலே பெரும்பான்மையானவற்றை நோக்குபவர், இக்கருத்தினை ஏற் பதிலே அதிகம் தயக் கம் காட்டமாட்டார்கள். அலங் கார சோடனைகளுக்கு முக் கியத் துவம் அளிக்கப் புறப்பட்ட இடைக்காலப் புலவர், செய்யுளைப் பொருளற் ற சொற் கொவையாக மாற் றிவிட்டனர்: பாடுபொருளும் சென்ற தடத் திலே சென்றுசென்று தேய்ந்தது.

இந்நிலைமிலே தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியத்தின் கதியை மாற்ற முறைந்தவர்களை இரு பிரிவுகளாக வகுக்கலாம். சுப்பிரமணிய பாதியியர் (1882 - 1921) போன்ஹோர் முன்னைய

செய்யுள் களிலே பயின் ருவந் தயாப்பமைதிகளிலே நல்ஸனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, புதுவகையான செய்யுள் வடிவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். ஏனைய பிரிவினர் அலங் காரங் களுக்கு முக்கியத்துவம் தராது, பொருளுக்குச் சிறப்பிடம் தந்த பண்டைய இலக்கியத்திற் பயின்றுவந்த அகவல், வெண்பா போன்ற யாப்பமைதிகளை பின்பற்றினர்.

தமிழ்நாட்டிலே ஆஸ்புதை பெ. கந்தரம்பிள்ளை (1855-1897) 1891இலே வெளியிட்ட மனோன் மணீயம் எனும் நாடகம் செல்வாக்குப் பெற்றமைக்கு, அந்நாடகம் எழுப்பிய தமிழுனர்ச்சி மட்டுமல்ல, அது பயன்படுத்திய யாப்பமைதிகளும் முக்கிய காரணமாம். மனோன்மணீயம் அகவலைப் போற்றி அரியாசனத்திலே வைத்துள்ளது. தை.ஆ.கனகசபாபதி முதலியார் (மலர்வனம், 1936), சௌமாகந்தர பாரதியார் (1879-1959) போன்றோர் அவ்வழியினைத் தமிழ்நாட்டிலே தொடர்ந்து பின்பற்றி வந்துள்ளனர்.

இலங்கையிலே இராசவாசல் முதலியார் சிற். கைலாசபிள்ளை (1856-1916), மட்டக்களபு வித்துவான் அசரவணமுத்தன் (1890-1930), கவாமி விபுலாநந்தர் (1892-1947), முதுதமிழ் புலவர் மு. நல்லதம்பி (1896-1951), பண்டிதமணி க.சு. நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் (1889-1954), தென் கோவை பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளை (-1958), கெளரவ கலாந்தி ச. நடேசபிள்ளை (1895-1965), பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை (1903-

1968), சிவங். கருணாலய பாண்டியனர் (1903-1976), புலவர் மணி ஏ. பெரியதமிழ்பிள்ளை (1899-1978) என்போர் இந் நெறியிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சிற். கைலாசபிள்ளை அகவல் பாடுவதிலே பேர் பெற்றவர். “இவர்போல உயிர் இசைப்படி அகவல் படிப்போரும் பாடுவோரும் இவர் காலத்தும் இக்காலத்தும் இல்லை என்று கூறுவது மிகையன்று” என் பர்மகாவித் துவான் சி. கணேசையர் (சமூஹாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சுதாம், 1939 பக்.130-131). இவரது அகவல்கள் கல்லூசுச் செய்யுள்கள் போல இறுக்கமும் பொருளாழுமும், குமரகுருபாசுவாமிகளது அகவல்கள் போல ஒசையும் வனப்பும் உடையனவாம். 1901ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்ததும் மூவர் பாடியதுமான வடதிருமூல்லை வாயில் மும் மணிக் கோவையின் அகவல்களைப் பாடியவர் சிற். கைலாச பிள்ளை. இவர் “வெளியந்திருமலைக்கிழார்” என்ற பெயருடன் “செந்தமிழ்” முதலாம் தொகுதியிலே புலவரை உள்படுத்தி ஆற்றுப்படுத்திய “போற்றுகம் வம்மே” எனும் நிலைமன்றில் ஆசிரியப் பாநோக்கத்தக்கது.

சிற். கைலாசபிள்ளையிடம் சிலப்பதிகாரத்தினைப் பாடம் கேட்டு, தென் கோவை கந்தையாபிள்ளையிடம் ஜயங்களைத் தெளிந்த கவாமி விபுலாநந்தர், பாரதியாரின் புதுமையினை வரவேற்றதோடு பழம் பெருமையினையும் போற்றியவர். அவர் பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய

பாணியிலே பல கவிதைகளைப் படைத் தனித் துள்ளார்; அத் தோடு, அப்பாளிமிலே அலைந்த செய்யுள்களைத் தொகுத்து அளிக்கும் முயற்சியிலும் சடுபட்டிருக்கிறார். அம் முயற்சியின் திருவினைதாம் “உலகியல் விளக்கம்”. அடிகளானின் பழமைப்பற்று, பழந் தமிழின் இசைமரபுகளைத் தேடவைத்து, தமிழ் இசை வரலாற்றிலே யாழ்நால் (1947) மூலம் தனியிடம் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

கவாமி விபுலாநந்தருடன் யாழ்ப்பாணத்திலே நெருங்கிப் பழகிய பண்டித மணி நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் பண்டைய இலக்கியப்பற்று மிக்கவர். அவர் பண்டைய பாடல்கள் எழுந்த யாப்போசைகளை மட்டுமல்ல, அவற்றின் மொழியையும் பொருளையும் கூடப் பொன்னேபோல் போற்றினர். அவருடைய பாடல்கள் செந்தமிழ் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தபோது அதுவரைகாலமும் பிரசரமாகாத பண்டைய பாடல்கள் பதிப்பிக்கப் படுவதாக மயங்கியவரும் உள்ளர். அப்பொழுது பாரதியாரவர்கள் “மாவைக் கவுனியின் வெண்ணென்கியக் கண்ணனார்” என்ற புனைபெயரினாலே அந்தப் பாடல்களை வழங்கினார். இப்பால்களை “உலகியல் விளக்கம்” எனத் தொகுத்தபோது மட்டக்களைப்பு வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளை அதற்கு உரை எழுதவேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்பட்டது.

கொழும்பு அரசினர் ஆங்கில ஆசிரியர் பழிச்சிக்கல்லூரித் தமிழ் விவிவரயாளர் தென் கோவை பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளையும் அகவலைச் சரளமாகப் பாடும் ஆற்றல் மிக்கவர்.

1919ஆம் ஆண்டிலே ஐந்தாம் ஜோர்ஜ் மன்னின் 55ஆவது விஹாவினை பொட்டிக் கந்தையாபிள்ளை பாடிய நேரிசை ஆசிரியப் பாவாலான “இயன் மொழி வாழ்த்து” 1920 ஜூன் மாதம் வெளிவந்தபோது தமிழ்நாடும் இலங்கையும் அவரை ஒருமித்துப் பாராட்டின. சென் னை பச்சையப்பன்கல்லூரித் தமிழ்ப் போராசிரியர் திருமணம் செல்வ கேசவமுதலியார்,

“சந்தநால்களைல்லாம் எங்களுக்கு இன்னும் புதுப்பாடமாகவே இருக்க, தங்களுக்கு அவை பழம்பாடமாகி ஏவ்செய்து நிற்பது வியப்பினும் வியப்பே! தங்களைக் கீர்ண என்போனா? கபிலன் என்போனா? மருதனில் நாகனார் என்போனா? யார் என்று கூற அறியேனாய் இடர்புகின்றேன்” என்றார்.

முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் பகுதிநேர விவிவரயாளராகவும் கொழும்பு ச. ரஹிராக் கல்லூரி தமிழாசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர். தென் கோவை பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளையிடம் கொழும்பிலே பாடங் கேட்ட நல்ல தமிழ்யவர்கள், 1924இலே “செந்தமிழ்ச் செல்வி” எனும் சஞ்சிகையிலே “செந்தமிழ்ச் செல்வி வழந்தது” எனும் அகவலைப் பாடி வெளியிட்டவர். முதற்பரிசு பெற்ற “மணித்தாய்நாடும் மரதன் ஓட்டமும்” இவருடைய பழந்தமிழ்ப் பயிற்சிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

“சமுத்துக் குழு பேராசிரியர் இறையனார்”

கன பதிப் பிள் ஸெயின் காதலி ஆற்றுப்படையம் (1950), தாவுதும் மஸ்ரீ (1962) எனும் தொகுப்பிலே இடம்பெறும் தீவெட்டிக்கள்ளர், தீநக்காதை, பானர் புரவஸ்ர், விந்தை முதியோன் எனும் கதைகளும் பழைய சட்டகத்திலே புதுமை செய்யும் சித் திரங்கள். ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தினைத் திசை திருப்பி, கதையை யாற்பானத்திலே உலாவர் விடுகிறார் ஆசிரியர். “தீவெட்டிக்கள்ளர்” வஸ்லைவெளியைச் சித் திரமாகத் தீட்டிவைக்கிறது. தீநக் கொடுமையைப் பொருளாகக் கொண்டது “தீநக்காதை”. ஆசிரியர் யாப்பமைதிகள் நெகிழிச்சி அடைவ தையும் மொழி பேச்சுப்பாங்கு மிக்கிருப்பதையும் அவதானிக்கலாம். இலங்கைக் கவிதை வளர்ச்சியிலே பேச்சோசைப் பாங்கு வளர்ச்சியடைவதற்கு ஈமத்துக் குழு இறையனார் உதவியிருக்கிறார்.

சிவங். கருணாலய பாண்டியனார் பகவத் கிடையை நம்பிக்கலாக வழங்கியவர். அவரே அதற்கு உரையும் வழங்கியுள்ளார். ஆயினும் மூலமா உரையா நடையாலும் மொழியாலும் எளிது எனத் தீர்மானிப்பது அவ்வளவு இலக்குவான செயலன்று. புலவர் பாண்டியனார் ஸ்ரீருத்திரத்தையும் விஷ்ணு சகஸ்ரநாமத் தையும் திருவருட்செற்றம் எனவும் நெடுமால் பெயராயிரும் எனவும் தமிழாக்கியுள்ளார். அவற்றை 1979இலே இ. இரத்தினம் பதிப்பித்துள்ளார்.

மட்டக்களப்பு வித்துவான் சரவணமுத்தன், சு. நடேசுசுபிள்ளை, சிவங். கருணாலய பாண்டியனார், புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை

போன்றோர் பயன்படுத்தியுள்ள வெண்பாயாப்பமைதிகளை ‘மஹாகவி முதலானோர் ஆஙும் வெண்பாயாப்பமைதிகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவார் வேறுபாட்டினை உணரத் தவறார். முன்னையோர் பழும் இலக்கியங்களிலே செட்டாக அமையும் இலக்கியப் பாங்கான வெண்பாயா அமைதிகளைப் பொன்னே பேரால் போற்றியுள்ளனர்: பின்னையோர் வெண்பாயாப்பு அமைதிகளை நெகிழித்திப் பேச்சோசைப் பாங்கான மெருகினை வழங்குகின்றனர். கரவணமுத்தனின் சனி வெண்பா (1927), நடேசுபிள்ளையென் சகுந்தலை வெண்பா (1963), புலவர் பாண்டியனாரின் அழகியது (1965), புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையென் பகவத்கிடை வெண்பா (1962-1976) என் பன பழந் தமிழ் வெண்பாயாப்பமைதிகளுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

பண் டைய செய்யுட்பாணியைப் பின்பற்றி அவற்றின் மொழியையும் தழுவி இருபதாம் நூற்றாண்டிலே கவிதை பாட்தொடங்கியவர்களிலே சிலர் பழைய பாணியிலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பரீட் சார்த் தங்களிலும் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். மொழிமாற்றங்களும் யாப்பமைதிகளின் நெகிழ் சியும் பொருண்மையும் சிலர்தம் கவனத்தை சர்த் துள்ளன. பேராசிரியர் கணபதியின்னையின் ஆக்கங்களை இங்கு மறந்து விடமுடியாது. வெண்பாயாப்பிலே புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை புரிந்துள்ள சாதனைகளையும் யாரும் புறக்கணித்து விடமுடியாது.

— ०० —

சமுத்தில் இசை வளர்த்தோ

கட்டுரை-8

திருகோணமலை செல்வி பா .

இராஜாஜேஸ்வரி

(இக்கட்டுரை காலஞ்சென்ற கே. எஸ். பாலசுப்பிரமணிய ஜயர் அவர்களால் 1974 இல் எழுதப்பட்டது.)

திருகோணமலையைச் சேர்ந்த முகாந்திரம் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் புத்திரியான இராஜாஜேஸ்வரி, சென்னைப் பல்கலைக் கழக இசைப்பிரிவில் வாய்ப்பாட்டு, வீணை ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் பட்டம் பெற்று 1942 இலே இலங்கை திரும்பினார். தாய்நாடு திரும்பி ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1947 இலே மட்டுநகர் சிவானந்த ஆச்சிரமத்தைச் சேர்ந்த, காலஞ்சென்ற சுவாமி நடராஜானந்தா அவர்களுது ஆசிரியோடு திருகோணமலை இந்துக் கல் லூரியில் தட்சணகான சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இராஜாஜேஸ்வரியின் அயராத உழைப் பினால் நான் கு மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த தட்சணகான சபையில் இன் ரூ நூற்றைம்பகுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இசை பயின்று வருகிறார்கள். வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல், ஜலதங்கம், சித்தர், மிருந்தகம், நடனம் ஆகிய துறைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

வட இலங்கை சங்கீத சபைப் பீட்சைக்குத் திருகோணமலையிலிருந்து முன்னர் பத்து பன்னிரண்டு மாணவர்களே தோற்றினார்கள். ஆனால் இப் பொழுது (1974) ஐம் பத்தைந்துக்கும் அதிகமான மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் விசேட நாட்களிலும், தட்சணகான சபையில் இசைக்கப்படுத்துவார். நவராத்திரி காலத்திலும் மற்றும் விசேட நாட்களிலும், தட்சணகான சபையில் இசைக்கப்படுத்துவார். இசைக்கப்படுத்துவார் காலத்திலும் மற்றும் விசேட நாட்களிலும், தட்சணகான சபையில் இசைக்கப்படுத்துவார். இசைக்கப்படுத்துவார் கேட்டு சிகிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்தார்.

45ம் பக்கம் சார்க்க

An Australian Tamil in New York

Puttu

Recently, while I was attending a conference in New York City, I was asked where I was from. This was not an unusual or surprising question as there were lots of people from all over the world at the meeting. But, on this occasion, I found the question more difficult to answer than normally.

Though there can be many answers to the "where are you from" question, most times we can guess at what the questioner is referring to. If this had been a similar meeting in Sydney with people from all over Sydney's suburbs, I would probably have named the suburb where I was living or working. If it had been a meeting of people from all over Australia, answering with Sydney would probably have been appropriate.

But, this was a conference in a foreign country, with people from all over the world. The questioner could tell that my accent wasn't American and that I looked like I was from somewhere outside America (though, with America's diversity, this assumption is wrong.)

I was more confused than usual because I had more choices than usual. Should I say where I was born, where I grew up or where I was currently living? In my case, these are three different continents, let alone countries, cities or suburbs.

It was very tempting to answer "I was born in X, but grew up in Y, and now live in Z" but I was not sure whether this person was really that interested or whether we had the time for the full explanation. So, as I have done on many occasions before, I just picked randomly between the three countries and blurted it out.

My week in New York was full of instances like this and it really got me thinking again about issues of identity. Throughout my teens, I found myself comfortably settled on an Australian Tamil identity but that was in Sydney and in a comfortable environment. Now that I am abroad, things seem to be more confusing.

While I was in New York, I visited a Tamil family and enjoyed myself a whole lot. I was served some great curry, talked in Tamil all night long and it was just being at "home" again.

Then, when I was at JFK airport, looking forward to heading back to the country that has been my new "home" for a few years now, I saw a QANTAS jumbo pulling out of the gate next to us. The flight was heading from New York to Los Angeles and onto Sydney. Realising that the people on that plane would be in Sydney some 24 hours later made me homesick. It had been a long time since I had been back to Sydney and a while before I was going back again. This familiar symbol of Australia made me miss "home" terribly.

So, within this week in New York City, perhaps the most diverse city in the world, I found myself again confronted with the issue of identity. Where was I really from? And which one of my three "homes" is my true home?

I am sure that these are questions that many young Tamils like me all over the world are faced with, whether we like it or not.

In many ways, these are not questions unique to the Tamil community or even to a migrant community. Almost eve-

ryone who moves, or is descended from someone who has moved, has to work out where home is.

But, in the case of many young Tamil people, "home" is not just about geography or where we live. To invert a familiar saying, a home is not a house. A home is also a state of mind and where the heart is - all at once.

For me, the greatest challenge in thinking about these issues is the temptation to ask the question "where am I *really* from?" At the end of the day, "which *one* place do I call home?" This is the place people like to ground themselves in, the space in which their core identity is situated.

Many older Tamils, who moved away from Sri Lanka late in their life, maintain that the "core" of their identity is still Tamil and that their old village or town is their real home. This may well be the case for them but, for many younger Tamils, the situation is more complicated.

The bad news for this generation is that, for them, finding a core will be difficult. Will it be the place(s) their parents call home, or where they now live, or somewhere else, or nowhere?

But, the more positive news is that finding a "core" may not be necessary. In my travels, I have started to realise that it is possible, and perhaps healthy, to maintain several identities at once. The boundaries between my Tamil and Australian identities are not always clear or fixed but I know that both are important to who I am. Similarly, home is sometimes the place where my parents live, sometimes Sydney, sometimes Jaffna and sometimes the town in which I now live. Each place has a role in defining me but none of them has a monopoly on my "homeness".

While I did find it frustrating not to be able to explain my whole life history to the guy at the New York conference, I am happy to put up with that occasional frustration so long as I can enjoy the benefits of my diverse background and identity. It is almost like I am a multicultural society all by myself!

So, as I stood there watching the QANTAS plane departing, I found myself humming the tune of the airline's themesong "I still call Australia home". And, as I turned away to head on to my own plane, I knew that I was not just missing Australia but that I was missing all my homes.

Till next time,
Puttu

43ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இசையில் கொண்ட அதே மதிப்பை சங்கீத வித்துவான்களிடமும் வைத்திருந்தார். சங்கீத வித்துவான்கள் திருமலைக்குச் செல்லும்போது, அவர்களைத் தட்சனகான சபையில் வரவேற்றி அவர்களைக் கொள்ளிப்பார். இசை வளர்ப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தாரோ, அதேபோல் பக்தி மார்க்கத்திலும் சிர்த்தை கொண்டிருந்தார். திருகோணமலைக் காளிகோவிலில் வாழந்தோறும் நடைபெறும் பஜனை, மற்றும் அங்குள்ள கோவில் திருவிழாக்களில் நடைபெறும் பஜனைகள் யாவும் இராஜேஸ் வரியால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவையாகும்.

இசைத் தொண்டு ஒன்றையே தம் வாழ்நாளின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இராஜேஸ் வரி 1973ம் ஆண்டு ஜப்பாசி மாதம் அகால மரணம் அடைந்தது இசை உலகிற்கும் திருகோணமலைக்கும் ஒரு பேரிழப்பே.

ஆனைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சி

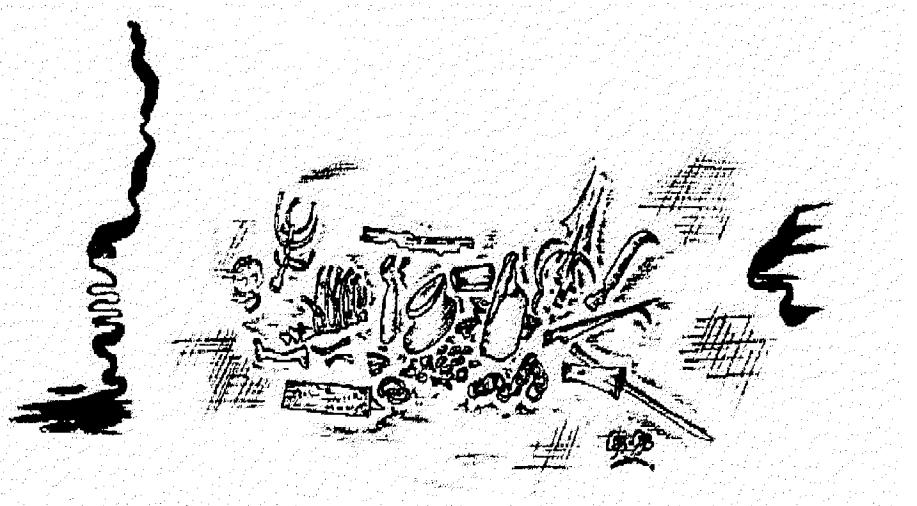
-நா. மகேசன்-

சரித்திர காலத்துக்கு முன்னர் இலங்கை, இந்திய உபகண்டத்தின் ஒன்றினைந்த ஒரு நிலப்பறப்பாக இருந்தது என்பதைக்குப் பல சான்றுகள் கூறப்பட்டு வந்தபோதிலும் திட்டவட்டமாக அதை நிருபித்துக் காட்டி உண்மையை எல் லோரும்

எற்றுக் கொள்ளும் வகையில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் இன்னும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே சொல்ல வோன்டியிருக்கிறது. இந்த ஆராய்ச்சியினால் பயன் என்று பலர் நினைக்கலாம். இந்த ஆராய்ச்சில் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்கள் இலங்கை மக்களே. அவர்களுக்குத்தான் இந்த ஆராய்ச்சி அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றது. இன்று இலங்கையில் வாழும் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களுக்கும், சிறுபான்மையான தமிழ் மக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள இனப்பினாக்கு,

தாயகப் பினக்கு, சுயநிர்ணயப் பினக்கு என் பன ஒன் றுதிரன் டு இரு இனங்களுக்குமிடையே உள்ளாட்டுப்போரை உண் பூண்ணி நாடு சீர்குலைந்து அல்லோலப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதனால் துண்பப்படுவோர் இருசாராரும் என்பதையும், உயிர்ச்சேதங்கள் இருபகுதியினருக்கும், என்றும் இல்லாத வகையில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அரசியல் வாதிகள் நிதானமாகச் சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இலங்கை சிங்கள மக்களுக்குத்தான் சொந்தம், தமிழர்கள் வந்தேறு குடிகள், சிங்கள இனம் ஆரிய இனத்தின் பரம் பறைகள், என்ற இனபேத, ஆதாரமில்லாத உணர்ச்சிக் கோசங்களைப் படிப்படியாக சிங்கள மக்களிடையே சிங்கள

அரசியல் வாதிகளும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் விட்டதை ஏற்றுவதுபோல ஏற்றி வந்ததன் பயணையே இன்று இலங்கை மக்கள் அனுபவிக் கிறார்கள். இவ்வளவு அழிவுகளுக்குப் பின்னும் இன்னும் சீராக, நடுநிலைமையாகச் சிந்திப்போரைக் காண்பது அரிதாகவே இருக்கிறது. இலங்கையில் யார் முந் திவந்து குடியேறினார்கள், யார் திராவிடப் பரம்பரையினர், யார் ஆரியப்பறம்பரையினர் என்று தற்போது ஆராய்ச்சி செய்வதில் பயன் ஏதும் கிடைக்கப் போவதில்லை. இன்று இலங்கையில் வாழும் மக்களின் பரம்பரையைத் தேடினால், சுத்தமான ஆரியப் பறம்பரையினரோ அன்றிச் சுத்தமான திராவிடப் பறம்பரையினரோ கிடைக்கப் போவதில்லை. இரு சாராரும் ஆரிய திராவிடக் கலப்பு மக்களே. இது இந்தத் திவந்து, பரிசோதனைகளால் நிருபிக்கப்பட்ட உண்மை.

யார் முந்தி வந்தார்கள், யார் பிந்தி வந்தார்கள் என்ற பேசுக்கும் இடம் இல் அமற் செய்யக் கூடியதே மேற் சொல்லப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சி. இலங்கையில், உலகின் மற்றைய நாடுகளில் நடந்ததுபோலப் பலவகையான ஆதிக் குடிகள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நாகர், இயக்கர் என்போர். இவர்கள் பிரதேச மொழிகளாகப் பல ஆதிமொழிகளைப் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் இவர்களிடையே கலப்பு ஏற்றப்பட்டு மொழிகள் புதுப்பிக்கப்பட்டு இரு வேறு இனங்களாக வாழ வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். காலஞ்செல்லச் செல்ல ஒன்றினைந்த இந்திய உபகண்டத்தின் மக்களும் நில மார்க்கம் கடல் மார்க்கமாக வந்து இந்த இயக்கர் நாகர் என்ற இனங்களுடன் கலந்து பல்லினக் கலப்பு மக்களாக வாழ்ந்திருக்கும் நிலை உருவாகியிருக்கும். சரித்திர காலத்திற்கு முன்னர் இந்த மக்கள் பேசிய மொழி சிங்களமோ அன்றித் தழுவாகவோ இருக்க முடியாது. இந்த இரு மொழிகளும் பின்னர் பேசப்பட்டவையே. இன்று இலங்கையில் வாழும் மக்களின் சரித்திர காலத்துக்கு முந் திய வரலாறு இப்படித் தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்க நிறைய இடமுண்டு. பல ஆராய்ச்சியாளரும் இக்கருத்துகளை முன்வைத் திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசியல் வாதிகளின் மாடை உண்மையைக் கண்டறிந்து சமாதானமான, இனக்காழ்ப்பு அற்ற, ஒன்றினைந்த இலங்கையை உருவாக்க இடம் தரவில்லை. இனிமேலும் அப்படியான ஒரு நிலை உருவாகும் சாத்தியக் கூறுகளும் தென்படுவதாக இல்லை. இந்த நிலையில், இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்கள், சர்வதேச மனித உரிமைகள் கோட்பாட்டின் கீழ் தங்கள் சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்ட வேண்டிய நிலைக் குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இதற்குச் சர்வதேச ரீதியாக அவர்கள் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வந்த தாயக தேசமான சமத்தையும் அதன் எல்லைகளையும் நிர்ணயிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். இதற்கு ஆனைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சி துணைபுரியும் என்று கருத இடமுண்டு. ஆனால் இந்த அகழ்வாராய்ச்சி மேலும் விரிவுபடுத்தப் படாத நிலையில் இருப்பது சமத் தமிழ்களின் அதிஷ்டபின்மையே, இந்த

விடயம்பற்றி 1984ம் ஆண்டு நான் படித்த ஒரு செய்தியை வாசகர் களுடன் பசிர்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டில் யாழ்ப்பானம் அகழ்வாராய்ச்சிச் சங்கத் தலைவர் ஜேமஸ் T. இரட்னம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஒர் கட்டுரையின் தமிழாக்கத்தை இங்கு தருவது பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ஆனைக்கோட்டையில் ஆதி நடுகற் சின்னங்களோடுமைந்த இடுகாட்டு நிலம்” என்பது இக்கட்டுரையின் தலையங்கம். இக்கட்டுரை 1984ம் ஆண்டு மே மாதம் 14ம் திகதியன்று வெளிவந்த “Saturday Review” என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. ஏற்குறைய 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த இக்கட்டுரை இன்றுள்ள வரையும் மாறுபடாமல் ஈழத் தமிழருக்கு ஒரு அவசியமான தேவையை நினைவு படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இதிற் சம்பந்தப் பட்டோரும், அபிமானிகளும் இத்தேவையை உணர்ந்து ஆவன செய்வார்களா என்ற ஆர்வத் தினால் இதனை முன்வைக்கின்றேன்.

“(இலங்கைத்) தீவில் பொம்பரிப்பு என்னுமிடத்தில் ஆதி நடுகற் சின்னங்களோடு அமைந்த குடவை இருக்காட்டு நிலங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இப்போது ஜூப்து வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. அந்நேரத்தில் இதன் முக்கியத் துவம் தெரியாமல் இருந்தமையால் அதுபற்றி எதுவித ஆர்ப்பாட்டமும் எழவில்லை. விரைந்து சென்ற பதினைந்து ஆண்டுகளிலே இவ்வகையான இடுகாட்டு நிலங்கள் பல, தீவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அவை

நாட்டின் ஆதிச் சரித் திரத்தைக் கண்டறிவதற்கு முக்கியத் துவம் வாய்ந்தவை என்னும் உணர்வு ஆரம்பமாகியுள்ளது. எனவே 1980ம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் முதன் முதலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆதி நடுகற் சின்னங்களோடு அமைந்த இடுகாட்டு நிலம் அபிரதோசத்தில் பெரும் கிஞக்களுப்பை உண்டுபண்ணி இருப்பதில் வியப்பில்லை.

1980ம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம் முதலிரண்டு வாரங்களில், யாழ்ப்பானப் பல்கலைக் கழக அகழ்வாராய்ச்சிக் குழுவினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை உண்மையில் மிகுந்த எழுச்சி வாய்ந்தவை. யாழ்ப்பான மாவட்டத்தின் உண்மைச் சரித் திரமும், சரித் திரகாலத்துக்கு முற்பட்ட செய்திகளும் ஒன்றும் புரியாத நிலையிலே நெஞ்காலமாக இருந்து வந்தன. எனவே ஒரு வர், சரித் திரம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நாகர் புராண இதிகாச நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளோடு திருப்பியடைய வேண்டியதாமிற்று. முதன் முதலாக இப்போதுதான் அந்தப் பிரதோசத்தின் ஆதிச் சரித் திரத்தை விஞ்ஞானித்தியாக ஆராயக்கூடியதாக இருந்தது. யாழ் நகரிலிருந்து வடக்கே நான்கு கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள ஆனைக்கோட்டையில் உள்ள மண்மேடுகளிலே நடத்தப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சிக் கண்டுபிடிப்புகளே இதற்குக் காரணமாகும்.

கிறீஸ்துவக்கு முற்பட்ட காலத்து, நிறுதிட்ட இடுகுளித் தொகுதி ஒன்றை

இம்மண்மேடுகளில் ஒன்று தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. நாவாந்துறைக் குடாக்கடலை நிரவுவதற்கு இங்கே மண்ண் அள்ளப்பட்டபோது இந்த இடுகுளித் தொகுதி வெளியாயிற்று. இக்கட்டத்தில்தான் யாழ் பல்கலைக் கழகக் குழுவினர் அங்கு வந்தார்கள். அவர்கள் வருகையினால் விலைமதிப்பற்ற கலைப் பொருட்களும் என்புக் கூட்டு எச்சங்களும் வேறொரு இடத்தில் மீண்டும் புதைப்பட்டு போகாமல் காப்பாற்பப்பட்டன.

என்புக்கூட்டு எச்சங்கள், குடவை இடுகுளிகள், இரும்பு உபகரணங்கள், ஈட்டி முனைகள், கட்டாரிகள், செப்புக் கம்பியின் பகுதிகள் என்பனவற்றோடு, இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நடுகற் சின்னங்களோடுமைந்த இடுகாட்டு நிலங்களிற் கண்டுக்கப்பட்டவை போன்ற பெருவாரியான சிவப்புக் கறுப்பு மட்பாண்டங்களும், உரோமர் சொக்கட்டான் கருகிளன் முதலியன் இங்கே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருட்களில் அடங்கும்.

என! கிழு. மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கான எழுத்துக்களைக் கொண்ட பொருட்களும் அங்கு அடங்கின.

கிழுமுதலாம் நூற்றாண்டிலே மன்னாரின் மாந்தை என்னும் இடத்திலே உரோமர்களுடைய குடியேற்றம் ஒன்று இருந்ததைச் கூட்டுகின்ற கண்டுபிடிப்புகள் பற்றிய டச்சு எழுத்தாளர் வலன்ரையினுடைய குறிப்பொன்று உள்ளது. இக் கண்டுபிடிப்புகள்

தென்னிந்தியாவில் எதிர்க் கரையில் உள்ள அரிக்க மோடு என்னும் இடத்தில் கண்டுக்கூட்டப்பட்டவற்றோடு ஓப்பிடக் கூடியவை. ஆனால் இப்போகிடைத் துள்ள சான் ரூகள் அதி முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. ஏனெனில், எங்களிற் சிலர், 1920 களிலே பொம்பரிப்பிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குடவைப் புதை குளிகளிலிருந்து எதிர்பார்த்த எண்ணங்கள் சரியென நிருபிக்கப் படுகின்றன. அதாவது சரித்திர காலத்துக்கு முன்னரே தென்னிந்தியா முழுவதற்கும், இலங்கைக் கப்பல் பொதுவான நடுகற் சின்னங்களோடுமைந்த இடுகாட்டுச் சகாப்தம் ஒன்று இருந்தது என்பதே.

பின்னோக்கிப் பார்க்குமிடத்து, நடுகற் சின்னங்களோடு அமைந்த இடுகாட்டுச் சகாப்தம் ஒன்றிற்கான சான்று பக்கின்ற, நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் அகப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள் எம்மால் உதாசினப் படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவற்றின் பாரதாரமான முக்கியத்துவத்தில் ஏற்பட்ட வேள்டா வெறுப்பெனவும் கூறலாம்.

அநுராதபுர மாவட்டத்தில், குரகல்வறின்ன என்னுமிடத்தில் 1886ம் ஆண்டில் ஜெவஸ் என்பவர் அதி பழையவாய்ந்த இடுகாடொன்றைக் கண்டபிடித்துள்ளார். இதைப்பற்றி 1982 ம் ஆண்டில் ஏச். கி. பி. பெல் என்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அது ஒரு நடுகற் சான்றுகளோடு அமைந்த இடுகாடு. ஆனால் அது பற்றி கொடக்கும் புர என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வகள் இன்னும் வெளிவந்தபாடில்லை. 1877 இல்

மனிக்கம்பிட்டி என்னும் இடத்தில் புராதன இடுகாட்டுக் குடவை ஒன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாக, ஹியூ நெவிலியின் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஏ.சி. ரோகாட் என்பவர் 1924ம் ஆண்டில் பொம்பிப்பு இடுகாட்டுக் குடவைகள் பற்றிய செய்தியை வெளியிட்டார்.

இலங்கையிலே நடுகற் சான்றுகளோடு அமைந்த இடுகாட்டுச் சகாப்தமொன்றைச் சுட்டுகின்ற இடுகாடுகளும், ஈமக் குடவைகளும் பிற பொருட்களும் கண்டெடுக்கப்பட்ட சில இடங்களின் பெயர்களை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டால் போதுமானது. சுருங்கச் சொல்லின், அநூராதபுரத்தில் உள்ள கொடிகே, மட்டக்காலப்பில் உள்ள கதிரவெளி, கேகாலை மாவட்டத்தில் உள்ள படவேகம்பொல, அநூராதபுர மாவட்டத்தின் குருகல் ஹின்ன, வடமத்திய மாகாணத்தில் உள்ள கொக்கபே, கம்பழாவில் உள்ள மகவிற்ற, மாத்தனை மாவட்டத்தில் உள்ள இன்பன் கட்டுவை, ஷப்ரணையில் உள்ள ஓக்கந்த, திசமாறாம விலுள்ள அல்மடல முழும்மறகொட, இற்றிகல, பம்பரகஸ்தலாவ, குடும்பிகல, பன்மாமோதரகல என்னும் இடங்களாம்.

பென்சல்வெனியா பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த விமலா பெக்ஸியும் பிறநும் 1970ம் ஆண்டில் பொம்பிப்பில் சில அகழ்வகள் நடத்தினர். பொம்பிப்பில் மூன்று நான்கு ஏக்கர் நிலத்திலை மாத்த நடுகற் சான்றுகளோடுமைந்த இடுகாட்டிலே, பெக்ஸி 8000 அளவிலான புதைகுளிகள் இருந்தனவென்று திட்டமிட்டுள்ளார்.

எஸ். பரணவிதாரன் அவர்கள் இவ்விடுகாட்டு நிலங்கள் சிலவற்றைப் பற்றித் தாமெமழுதிய “சிங்களையோ” என்னம் நாளிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது 1967ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. அந்நாளின் 7ம் பக்கத்திலே பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “இந்த நடுகற் சான்றோடுமைந்த இடுகாட்டு நிலங்களும், ஈமக் குடுவை வயங்களும் தீராவிட மொழி பேசுகின்ற மக்கள் வாழ்ந்துவந்த பிரதேசங்களிற் காணப்படுகின்றன. இவை மழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே கூறப்படுகின்ற ஈமக் கிரியை முறைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. ஆகவே, உயிர்நீத் ததம் மவர்களைச் சால்களிலும், குடுவைகளிலும், பெரிய மட்பாண்டங்களிலும் இட்டுப் புதைத்தோர் திராவிடர்களே என்று கொள்வது ஆதாரமும்வமாகும்.”

அவர் தொடர்ந்து 9ம் பக்கத்தில் “இலங்கையிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அந்தச் சில நடுகற் சான்றுகளும், குடவைப் புதைகுளிகளும் உண்மையில் தென்னிந்தியாவின் வளிந்தோல்களே” என்று குறிப்பிட்டார்.

நாம் இவை ஒரு சில அல்ல என்றும், தென்னிந்தியாவின் வளிந்தோல்கள் அல்ல வென்றும் மேலும் ஆராய்ந்து ஏற்றக்கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறோம். ஆதியில் தென்னிந்தியாவையும், இலங்கையையும் ஒன்றிணைத்த ஒரு குடுவைப் புதையற் கலாசாரம் இதுவென்று நாம் கருதுகிறோம். பரணவிதாரன் அவர்கள் இவற்றைத்

தீராவிட்ட கலாசாரத்தின் சான்றுகள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்ற போதிலும், நாம் பெயர்கள் குறிப் பிடுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்வோம். அரசியற் சன்றித்தனத்தையும், சமயப்பித்ததையும் தவிர்த்து இதனை விஞ்ஞானித்திலான ஒரு ஆராய்ச்சியாக எடுத்துக்கொள்வோம். இன்றுள்ள நிலையில் கோழியா அல்லது முட்டையா முந்தி வந்தது என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு யான் உண்டா?

யாழ் பல்கலைக் கழகம் உன்னதமான சரித்திரி, அகழ்வாராய்ச்சி ஆசிரிய குழுவைப் பெற்றுள்ளது. இது பேராசிரியர் க. இந்திரபாலா அவர்களின் தலைமையில் இயங்குகிறது. இவர் உற்சாகமான அறிஞர். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஈவிலின் இரட்டும் ஞாபகார்த்த மாற்றுக் கலாசார ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் அதிபரும் இவரே. முது விரிவுரையாளரான எஸ். கே. சிற்றம்பலம் அவர்கள் முன்னாள் பூணா பல்கலைக் கழகத்தின் எம். ஏ. பட்டதாரி. இப்போது அகழ்வாராய்ச்சியில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ளார். இளம் பி. இரகுபதி ஏற்கனவே அகழ்வாராய்ச்சியில் மைகுர் பல்கலைக் கழகத்தில் முதற்பிரிவில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். இவர்களோடு கரிசனையும், கடமையுணர்ச்சியும் கொண்ட பட்டதாரிகள் குழுவென்று சொலில் ஈடுபட்டுள்ளது.

இந்த அறிஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆனைக் கோட்டைக் கண்டுபிடிப்புக்கப் பெரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள். கிறீஸ் துவக்கு முன்னுள்ள காலப்பகுதியிலும், கிறீஸ்து நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் யாழ்ப்பணம்

தமிழ் நாட்டுடன் இணைந்த ஒரு பொதுவான கலாசாரத்தை அனுபவித்துள்ளது என்பது தோன்றுகிறது. உரோமானடைய சொக்கட்டான் கருவிகள் போன்ற பொருட்கள், தமிழ்நாட்டின் உறையுர், காவிரியும் பட்டினம் என்னும் இடங்களில் உள்ள அகழ்வு நிலங்களிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனைக்கோட்டையில் இது போன்ற பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, வாழிங்கின் என்பவர் 1925ம் ஆண்டில் வெளியிட்டது போல் யாழ்ப்பாணமும் தன்னளவில், தமிழ்நாடு இரண்டாம், மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் வைத்திருந்த ஹோமானிய வர்த்தகத்துக்கு அனுசூலமாய் இருந்திருக்கிறது.

1970ம் ஆண்டின் கந்தரோடை அகழ்வில், நடுகற் சான்றுடன் அமைந்த இடுகாட்டுக் கலாசாரப் பொருட்களும், முக்கியமாக கறுப்புச் சிவப்பு பாண்டங்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவை அகழ்வின் முற்பகுதியில் கிடைத்தவை. கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டைக் குறிப்பவை.

ஆனைக்கோட்டைக் கண்டுபிடிப்பில் உள்ள அவதானத்துக்கு வேண்டிய உண்மை ஒன்று என்னவெளில், அங்கு கிடைத்தத் தெருந்தொடைக் கலவோகூடுகளும், கல் வெட்டுக்களும், தென்னிந்தியாவில் கிடைத்தவற்றோடு ஒத்திருப்பதே. பெளத்த, சமண அல்லது பிராமணீய தாக்கங்கள் ஒன்றும் இங்கு கிடைத்த பொருட்கள் ஒன்றிற்தானும் காணப்படவில்லை. பொம்பிப்பில் கிடைத்த பொருட்களிற் சில, திரு நெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஆதிச்ச நல் லூர்

கண்டுபிடிப்புகளுடன் ஒப்பிடக்கூடியதாய் இருந்தன. அவற்றிற் சில கிழுதுங்பதாம் நூற்றாண்டைக் குறிப்பைவு.

இக்கட்டத்திலே, டாக்டர் போல் ஈபிரிஸ் அவர்கள் 1919ம் ஆண்டிலே, “நோயல் ஏசியற்றிக் சொசைமிற்றி” கூட்டம் ஓன்றிலை தீர்க்கதறிச்சனமாகவும், பகிரங்கமாகவும் பிரகடனப் படுத்தியவை நினைவுக்கு வருகின்றன. அதாவது, “தமிழ்கள் தாம் இதுவரை கண்டுபிடித் தனவற்றிலும் பார்க்க அதி விணோதமான அபிவிருத்தியின் வரலாறு அவர்களின் மன்னிலை புதைந்து கிடக்கிறதென்ற உண்மையை உணர்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணம் முக்கியமான செல்வங் கொழிக்கும் மாவட்டங்கள் இருந்தால்து. வர்த்தகம் தளைத்தோங்கிய நிலையைக் குறிக்கின்ற நாணயங்கள் தொகை வகையாகக் கண்டுபிடிக் கப்பட்டுள்ளன. இவை நோமானிய வர்த்தகத்தைக் குறிப்பன”

இத்துடன் ஜேம்ஸ் வி. இரட்டம் அவர்களுடைய ஆங்கிலக் கட்டுரை நிறைவேற்றது. இந்தக் கட்டுரையினால் நம் தற்போது தெளிவுபெற வேண்டியது என்னவென்றால் ஸமத் தமிழருடைய வரலை மிகமிகப் பழமை வாய்ந்தது. அது இரண்டாமிரம், மூவாயிரம் வருடங்கால எல்லைக்குள் அடங்கக் கூடியதல்ல. அந்த வரலாற்றுச் சிற்திரம் தெட்டத் தெளிவாக இதுவரை எழுதப்படவில்லை. எழுத முயற் சிகிஞ்சோம் எடுக்கப்படவில்லை. சான்றுகளின் துணுக்குகள் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகக் கிடக்கின்றன. அப்படிக்

கிடைக்கும் சான்றுகளையும் மூடி மறைப்பதற் கான எத் தனங்களை நடைபெற்றிருக்கின்றன, நடைபெறுகின்றன. விடயம் அறிந்த ஸமத்தமிழர்கள் தங்கள் அடையாளத்தை நிலைநாட்டவும், சுயநிற்ணய உரிமையை நடைமுறைப் படுத்தவும் தங்கள் வரலாற்றைச் சரித்திரித்தியாக எழுதித் தம் மினத்தின் எதிர் காலத்தை நன்னிலைப்படுத்த முன்வருவார்களா? ஆனைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்ட அறிஞர்களும், பிற ஆர்வலர்களும் ஸமத் தமிழருடைய உண்மைச் சரித்திரத்தை உலகறியச் செய்து, இலங்கையின் இனவேற்றுமையில் ஒற்றுமைகாண வழிவகுப்பார்களா?

சிட்டி பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்கத்தின் 11ஆவது ஆண்டு நிறைவினை முன்னிட்டும், ஸமத்தில் அல்லவுந்த பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்களுக்கு

நிதி சேகரிக்கும் பணிக்காக வருடந்தோறும் நடைபெறுகின்ற

UNIFUND

கலைக்கதம்பற் 2002

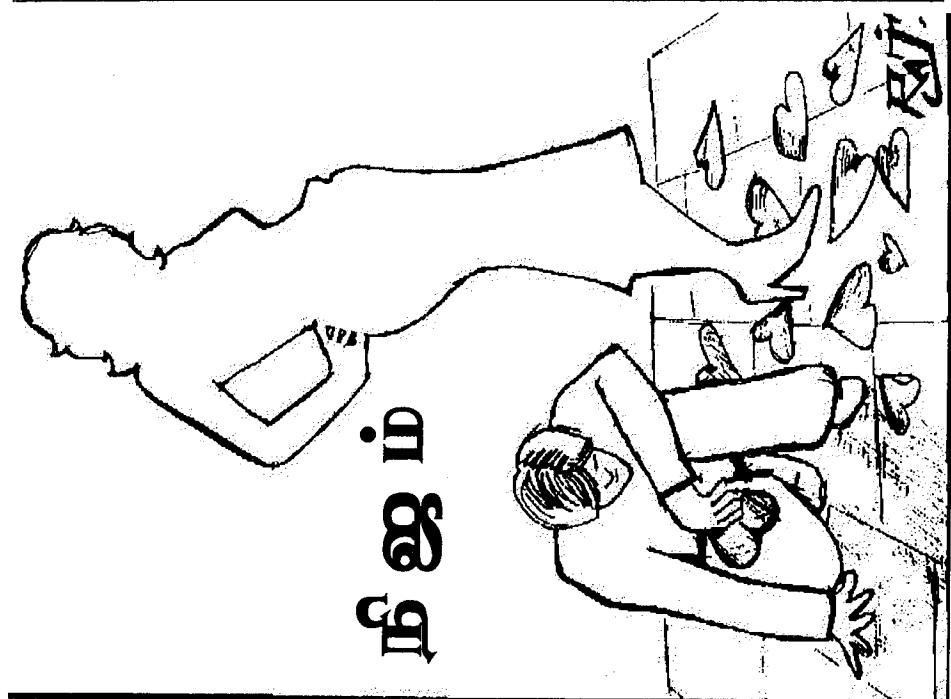
வெகு சிறப்பாக

இடம் பெறவிருக்கின்றது.

அனைவரையும் அன்புடன்

அழைக்கின்றோம்.

Saturday 27 April 2002
at the Ukrainian Hall, Lidcombe

வின்மணிகள் போன்ற கண்மணிகள் கொண்ட உன் விழிகள் ஓரம் என் விழிகள் நிலைச்தேன் விந்மைகள் செய்யும் உன் விழிகளின் ஜாலம் நொந்ததுடி நெஞ்சம் மறந்ததுடி காலம் சிந்தனைகள் முழுதும் உந்தன் இரு விழிகள் வந்ததுடி கிளியே வெந்ததேன் மனமே.

சில்லைன்ற தென்றல் சள் என்று நோகும் - கொஞ்சம் நில் என்று சொல்லி நீர்காமல் போனால் எனக்கென்று ஒன்றையாறிடம் நான் கேட்டேன்

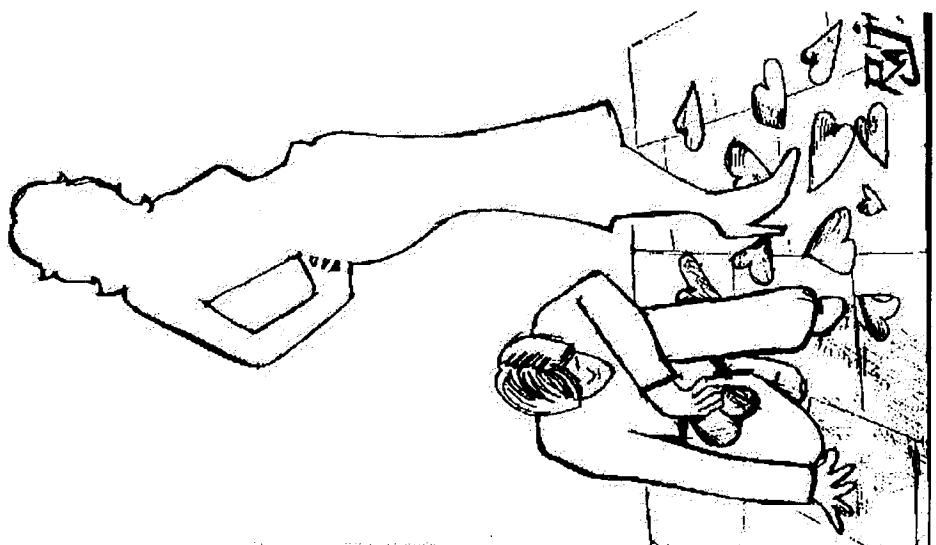
உன்னோடு வாழுமல்
எப்படி நன் சாலேன்.

உன் சொந்தம் கிடைத்தல்
இல்லைக்கம் ஒரு பொருட்டா
விடிந்தும் உன் இதயம்
இன்னமும் இருட்டா?
இப்போது நன் என்னை
நினைப்புத்திக் கொண்டேன்

பொன்னான நேர்த்தை
மன்னாக்கிக் கொண்டேன், உன்
வின்னாலே கற்றியே - எனைப்
புன்னாக்கிக் கொண்டேன்.

பேண்டேன! உனை தெளிந்து
அறிந்தேன் ஒரு நிலைம் - நீ
நிலைம் போல தோன்றும்
நிலைம் என்பது நிலைம்!

- ராஜ் -

பாத்தோம் சொல்கின்றோம்,
முருகூப்புதியின் “வெளிச்சம்”

வாழ்வியல் அடையாளம் பதியும் தளம்
ஜெயசக்தி பத்மநாதன்.

“வெளிச்சம்” 12 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இலக்கிய உலகம் நன்கறிந்த முருகூப்புதி அவர்களால் பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் எழுதப்பட்டு முகுந்தன் பதிப்பக்தினரால் வெளி மிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 159 பக்கங்களில் தெளிவான அச்சுப் பதிப்பிலும் தரமான தாளிலும் வெளிமிடப்பட்டுள்ள அடக்கமான பதிப்பு இது.

இரு நூலைக் கண்டவுடன் வாசிக்கத் துாண் டுவது மூன்று விடயங்கள். 1தலைப்பு, 2எழுத்தாளன், 3அட்டைப்படம். இந்த மூன்று விடயங்களும் பார்த்தமாத்திரத்தில் நூலின் உள்ளடக்கம் பற்றிய செய்தியை வாசகனின் மூனைக்கு அனுப்பத்தக்க ஆற்றல் படைத்தன. வெளிச்சம் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அட்டைப்பட வடிவமைப்பு, வார்ப்பு யாருடையது என்ற தகவல் தற்படாதபோதும் அந்த முகப்பு அட்டை எழுத்தாளனின் எழுத்துவப்பின் புலத்தினை வடிவமைப்புக்குள், தூரிகைக்குள் கொண்டுவந்து உள்ளத்தில் வெற்றி பெற்றுள்ள தென்றே கூறவேண்டும். அந்த அட்டைப்பட அமைவாக்கம் கலைத் துவமாய் மினிர் கிண்றது என்பதைவிட புத்தக உள்ளடக்கத்தைச் சிறப்பாக பிரதிபலிக்கிறது எனலாம்.

இந்த நூலில் உள்ள 12 சிறுகதைகளிலும்

வெளி நிற்கின்ற விடயங்கள் இரண்டக வாழ்வு, உள்ளக சோகம், புலம்பெயர் வாழ்வியல், விரைவில் மாற்றத்திற்குள்ளாகும் பெண்ணிய முரண்பாடுகள், பாரம்பரியத்தின் மேன்மை போன்றன. கதைகள் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தாங்கி நின்றாலும் அவற்றுக்கப்பால் தனது வாழ்வியல் அடையாளத்தை ஒரு தளத்தில் நிறுவிவிட்டு முற்றிலும் புதியதான் ஒரு வாழ்வியல் தளத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முயலும் போது ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், சவால்கள், நெருக்கடிகள், குழுறல்கள் எழுத்தாளின் பெரும்பாலான கதைகளில் வெளி நிற்பதைக் காணலாம்.

“வெளிச்சம்” என்ற அவரது முதலாவது சிறுகதை அதற்கு நல்ல உதாரணம். அவஸ்திரேலியாவில் குழந்தைகளின் T.V. உலகம், கார்ட்டின் கலாசாரம், நாளாந்த வாழ்வியல் என்பன ஓர் சமூத்துத் தந்தையை எவ்வாறு தாக்குகின்றன என்பதை அந்தச் சிறுகதையில் ஆசிரியர் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அதன் இயல்பான கதை யோட்டம், சிறப்பாக மேற்கோட்குறிக்குள் சில விடயங்களை குட்செமாகக் கூறும் திறன், ஆசிரியரின் தனித்துவம். ஒவ்வொரு கதையையும் யத்து முடித்ததன் பின்னால், அவரே ஒரு சிறுகதையின் முடிவிற் சொல்வதுபோல,

நோ எமேர்ஸன், பிள்ளைய்! போமிட்டு வாரும் என்று எமக்கு நாமே சொல்லிக்கொண்டு அடுத்த கதைக்குப் பயணிக்க வேண்டியள்ளது. அது இவ்வாசிரியரின் இன்னுமொரு எழுத்தாளுமை சார்ந்த வெற்றி எனலாம்.

பாரம்பரிய மேன்மை என்ற மாண்யைக் கடந்து வாழ்வியிலின் உண்மைகளை எழுத்தாள் தரிசுக்கவேண்டும் என்பது என்கணிப்பு. இந்த எழுத்தாளருடைய கதைகள் பல பாரம்பரிய சிந்தனையின் பரிமாணங்களாக உருப்பெற்றுள்ளன. விழுமியங்கள், மருதுகள், கலாசாரங்களுக்கு மதிப்பளிக்கும், போற்றும், நிறுவும் தன்மையை அவனின் அநேக கதைகள் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக அவரது இரண்டாவது சிறுகதையான “சிகிச்சை” என்ற கதையின் கருவில் அந்த இயல்பைத் தெளிவாகக் காணலாம். ஆசிரியரே ஒரிடத்தில், ஒவ்வொரு கணவனும் மனைவியும் திருமணமாகி பிள்ளைகள் பெறுமட்டும் தங்களுக்காகவே, தங்கள் இருவருக்கு மாகவே, வாழவேணும் பிள்ளைகள் பிறந்திட்டால் பிள்ளைகளுக்காக வாழவேணும், என்று கூறுகிறார். ஆனால் சிறுகதை தன் குடும்பத்தை உயர்த்திக்கொள்ளப் போராடும் ஒரு மனைவியோடு ஒத்துழைக்க முடியாத கணவனைச் சித்தரிக்கின்றது. கதையின் இறுதிப் பகுதியில் இதுதான்ப்பா உலகம் என்று கலீத்துக்கொள்வதில் ஆசிரியர் எதைச் சொல்ல வருகிறார் என்பது தெளிவில்லாமல் போய்விடுகிறது. அந்தப் பெண் தனித்து தன் அபிலாவைக் களைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டாள் என்பதனால் வந்த சலிப்பா, அல்லது தனக்குப் புதுமனை

புகுவிழா அழைப்பிதழ் வராததால் வந்த சலிப்பா என்பது தெளிவில்லாததால் ஆசிரியர் சாதுரியமாகத் தப்பித்துக் கொள்கிறாரோ என்று தோன்றுகிறது.

அவரது ஏனைய சிறுகதைகளில், குறிப்பாக பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள் யதார்த்தத்தோடு ஒட்டிப் போகிற தன்மையை அவரது “எதிரோவி” என்ற சிறுகதையில் காணலாம். “விருந்து” என்ற கதை எழுத்து அரசியல் பேசும் பலான் ஆண்களையும் ஒன்றுமே பேசாமல் மனிதாவி மானத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்யும் தங்களை குருத்துக்களையும் தாங்கிற போட்டு, நிறுத்துக் காட்டுகிறது. அவுஸ்திரேவிய வாழ்வியிலின் செல்வாக்கு கதைகளினிடையே வருவது அதன் உண்மைத் தன்மைக்கு மேலும் மெருங்கூட்டுகின்றது. உதாரணமாக, மக்களொல்ட், நோ வொநீஸ், குமிள்ட், வாக்யம் கிளீனர், ஹீட்டர், ரேக் எவே, கோக், வைன், ஒஸ்ரடி போன்ற சொற்பிரயோகங்கள் அவுஸ்திரேவியப் பின்னனிச் சூழலை விளங்கப்படுத்துவதில் பெருமளவு துணைபுரிகின்றன.

“காலங்களும் கணங்களும்” என்ற அவரது இன்னுமொரு சிறுகதை இலங்கையிலிருந்து முதன் முதலாக அவுஸ் திரேவிய மன்னில் கால் எடுத்துவைக்கும் ஓர் இளைஞரின் மன எண்ணை ஒட்டந்த களை அழுகுறப் பிரதிபலிக்கின்றது. முகத்தில் அடிக்கும் யதார்த்தங்களை மிக அழகாக அந்தச் சிறுகதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு இளைஞருதும் அந்தரங்க சோகம் ஒன்று அந்தக் கதைக்குள் பொதித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. மனதை

நெரு டும் மிருதுவான அரசியல் சோகங்களும், பெரிய மனிதர்களின் சோக பிரச்சினையும் அவுஸ்திரேவியக் கலாசாரமும் அவரது ஏனைய சிறுகதைகளில் எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளன. “கிருமி” என்ற சிறுகதை மனிதக்கிருமி ஒன்றை மக்களுக்கு இனங்காட்டுகின்றது. “மழை” என்ற அவரது பீவது சிறுகதை நம் விழுமிய மேன்மையில் பெருமை கொள்கிறது.

இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியை வாசிக்கிற எவரும் தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியைத் தாயக மன்னில் கழித்துவிட்டுப் புதிய தலைமுறையின் வளர்ச்சியை புலம்பெயர் மன்னில் எதிர் கொள்கிறவராக இருந்தால் உங்களை நீங்கள் இந்த நூலில் இனம் கண்டு கொள்ளலாம். பெண்கள் விரைவில் மாறிவிடுவார்கள் அல்லது மாறிவிடுகிறார்கள் என்ற செய்தியை அவரது பல கதைகள் ஒரு வித பதட்டத் தோடு சொல்ல விழைகின்றது. மாற்றங்கள் இயல்பானவை. தவிக்க முடியாதவை. ஆரோக்கியமான மாற்றங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியனவுமாகும். அவற்றை எதிர் கொள்வதில் இருக்கின்ற ஒரு பதட்டத்தன்மை இந்த எழுத்தாளனின் குரலாக சிறுகதைகள் மூலமாக வெளிப்படுகின்றது.

கொம்பியூட்டர் யுகம், இயந்திரவாழ்வியல், புதுக்கவிதை, நவீன ஒவியம், பெண்சமத்துவம் போன்ற சிந்தனைகள் மேம்பட்டுவரும் இப்புதிய வல்லது வாழும் வாழ்வியலில் - ஒரு மெலனிய கருத்துப் பரிமாற்றத் திற்கும் உங்கள் குருத்துப் பரிமாற்றத் திற்கும் (வீமர்சிக்கவோ அல்லது விவாதிக்கவோ) இது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

தூரம் இந்நவீன உலகில் ஏற்றுக் கொள்ள எப்படும் என்பது கேள்விக்குறியே!

இருந்தபோதும், ஒரு புதிய யுகத்திற்குப் பாரம்பரிய சிந்தனைகளின் இயல்பு, அழகு, அதில் இருக்கும் சத்தியம், நேர்மை, கானுபவம், அமைதி, சாந்தி போன்ற வற்றை ஆற்றாமையோடு கூடிக்காட்டி ஓர் உரத்த குரலாக இந்த நூற்றாண்டில் ஒலித்து, தனது இருப்பைக் காட்டிக்கொண்டதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது இச் சிறுகதைத் தொகுதி.

வெளிச்சம் கடந்தகாலத்து அழகியலை நிகழ்கால யதார்த்தத்தில் நின்றவாறு நேசிக்கிறது, சோகிக்கிறது.

கலங்கைப்பின்

மின்அஞ்சல் தொடர்பு

கலப்பையின் புதிய மின்அஞ்சல் முகவரி kalappai@yahoo.com என்பதை அறியத் தருகின்றோம். கலப்பை சந்தாதாரர்கள், வாசகர்கள் அனைவரதும் மின் அஞ்சல் முகவரிகளை ஒசுகரித்து வருகின்றோம். உங்கள் மின்அஞ்சல் முகவரிகளை எமக்கு அனுப்பி வைப்பதன் மூலம், நீங்கள் இந்த முயற்சியை இலகுவாக்கலாம். எதிர்காலத்தில் கலப்பை பற்றிய புதிய விடயங்களை உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்வதற்கும், உங்கள் குருத்துப் பரிமாற்றத் திற்கும் வெண்மை, மருதுகள், சத்தியம், நேர்மை, பாரம்பரிய வாழ்வியல், இக்கோட்டாடுகள் எவ்வளவு தூரம் இந்நவீன உலகில் ஏற்றுக் கொள்வதும் என்பது கேள்விக்குறியே!

நீங்காத நினைவுகள்

மொழி(பெயர்ப்பு)ப் பிரச்சினை

இற்றைக்கு ஜம்பது அண்டுகளுக்கு முன்பு கொழும்பு மாநகரசபை முதன்முறையாக (Trolley Bus) விரஸ்லீஸ் சேவையை அறம் பித்தது.

அன்றைய கொள்கையின்படி சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் அதைய மும்பிமாறிகளிலும் வண்டி செல்லும் இடப் பெயர்கள் வண்டியின் முகப்பில் குறிக்கப்பட்டிருந்தன.

அன்றைராந் நாள் கொழும்புக் கோட்டையில் மருதானைக்குப் போவதற்காக அதற்கும் விரஸ்லீஸ் திரிப்பில் காத்துவின்றேன். அப்பொழுது ஒருவர் அங்குவந்து தான் மருதானைக்குப் போகவேண்டுமென்றும் நான் நிற்கும் கிழு வில் நிற்பதா அல்லது சிறிது தாந்த் திற்கு அப்பாலுள்ள மற்றைய திரிப்பில் நிற்பதாவினத் தமிழில் விசாரித்தார். “நானும் அங்குதான் போகிறேன். என்னுடன் நில்லுங்கள்” என்று கூறி வண்டியில் ஏற்செய்தபின், ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்ததைப் பார்க்கவில்லையா என்று கேட்டேன். தனக்குத் தமிழ் மட்டும்தான் தெரியும் என்று சொன்னார். ஆங்கிலத்தில் “Maradana-Borella” என்பதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத்தான் மருதானை போரஸ்லை என்று கூறி, அந்த வண்டி மருதானைக்கும் போகும், போரஸ்லை என்ற இடத்துக்கும் போகும் என்ற பின் எனது விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். இருவரும் மருதானையில் இறங் கியதும் சிரித்துக் கொண்டே என்னிடம் விடைபெற்றுப் பிரிந்து சென்றார்.

மொல்லிபஸ் ஒன்று வந்து நின்றது. அவர் வண்டியின் பெயர்ப் பலகையை நிமிஸ்து பார்த்துவிட்டதும் அவரின் சந்தேகம் வலுப்பெற்றுவிட்டது போலும்! “என்ன தமிழி! என்னை எழுற்றினிட்டலே” என்று கடிந்துகொண்டு மற்றத் தரிப்பிற்குச் செல்ல எத்தனித்தார். நான் அவரைத் தடுக்க அவர் பெயர்ப் பலகையைச் சுட்டிக்காட்டி, “மருதானை போரல்லை” என்று எழுதியிருக்கே என்று முறையிட்டார்.

“நானும் மருதானைக்குத்தான் போகிறேன், என்னுடன் ஏறுங்கள்” என்று கூறி வண்டியில் ஏற்செய்தபின், ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்ததைப் பார்க்கவில்லையா என்று கேட்டேன். தனக்குத் தமிழ் மட்டும்தான் தெரியும் என்று சொன்னார். ஆங்கிலத்தில் “Maradana-Borella” என்பதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத்தான் மருதானை போரஸ்லை என்று கூறி, அந்த வண்டி மருதானைக்கும் போகும், போரஸ்லை என்ற இடத்துக்கும் போகும் என்ற பின் எனது விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். இருவரும் மருதானையில் இறங் கியதும் சிரித்துக் கொண்டே என்னிடம் விடைபெற்றுப் பிரிந்து சென்றார்.

MURUGAN LARG

கொழும்பு நகரம்பூத்தில் ஒரு போசனசாலை இருந்தது. அதன் முகப்பில் MURUGAN LODGE என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதவேண்டுமென்னும் உரிமையாளின் விருப்பத்திற்கிணங்க, பழைய பலகை அகற்றப்பட்டு இருநாட்களின் பின் புதியது தொங்கவிடப்பட்டது. தமிழில் சொற்கள் முன்போல் முருகன் ஸாட்ஜ் எனவும், அதன் கீழ் ஆங்கிலச் சொற்கள் MURUGAN LARG எனவும் காட்சி யளித்தன! LODGE என்னும் ஆங்கிலச் சொல் மொழிபெயர்ப்பில் அகப்பட்டு LARG என்னும் அர்த்தமற்ற சொல்லாக மறுவுவதாரம் எடுத்த நிகழ்வை எப்படி மறப்பது?!

எழுதியவர் : ச. க. மதியாபரணம் மெல்லை

அவுஸ்திரேலியாவில் இன, மத வேறுபாடு அதிகரிப்பு !

அவுஸ்திரேலியா ஒரு பல்கலாசார நாடு. ஆனால் இது பேயரளவில் மட்டுமே. முதலில், இனமத வேறுபாடு என்றால் என்ன? கறுப்பின மக்களுக்கு எதிராகத்தான் இது நடைபெறுகிறது என்பதுதான் பொதுவான அபிப்பிராயம். இது உண்மைதான். ஆனால் சிம்பாப்வேயில் வெள்ளை மக்களுக்கு எதிராக கறுப்பின மக்கள் இனமத வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றார்கள். ஏன்? இலங்கையில் ஒரே நாட்டு மக்களான தமிழ்மக்களுக்கு எதிராகவே இன, மத வெறியாட்டங்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளன. உலகலாவிய நிதியில் கறுப்பின மக்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை அதிகம் எனக் கூறலாம். இதற்குக் காரணம், கறுப்பின மக்களின் நாடுகளை வெள்ளையர்கள் தமது காலனிகளாக்கி இருந்தமையே, பல நூற்றாண்டுகளாக இந்நாடுகள் குறையாடப்பட்டு, அவை வறிய நாடுகளாயின.

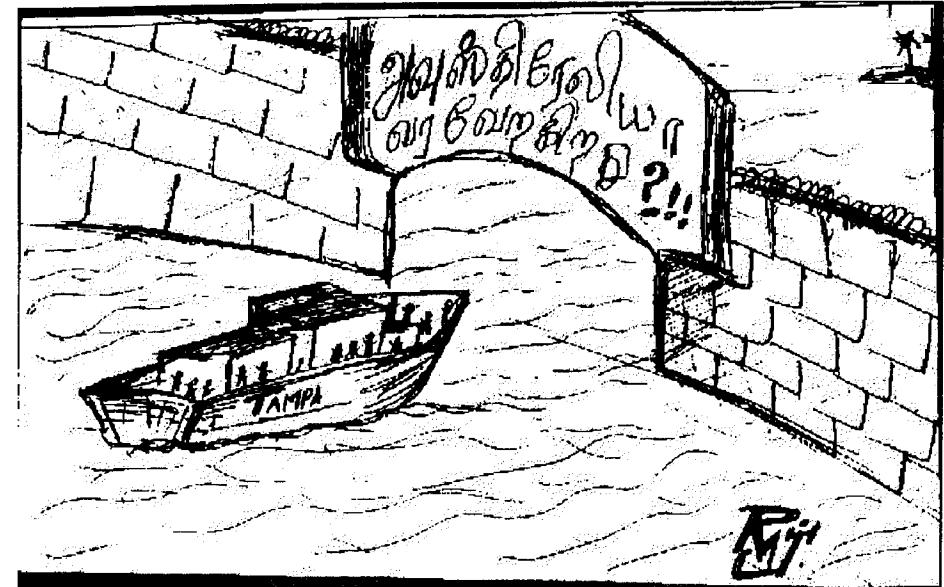
அதே நேரம் வெள்ளைநாடுகள் செல்வம் கொழித்து பிரகாசித் தன. அந்தந்த நாடுகளில் ஆட்சியாளர் களால் கறுப் பினம் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது இன, மத வேறுபாடில் வந்து நிற்கின்றது.

இன்று அவுஸ்திரேலியா மட்டுமல்ல, உலக வெகுசன ஊடகங்களிலும் தாராளமாகவே இனமத வேறுபாடு என்னும் வார்த்தையைக்

காணலாம். அதனாலோ என்னவோ அது தன் பெறுமதியை இழந்து சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. அவுஸ்திரேலிய அரசியல் வாதிகளின் வார்த்தையில் “அவுஸ்திரேலியா ஒரு சர்வமத கலாசார நாடு” என்னும் வசனத்தைக் கேட்கலாம். இது வேண்டுமாயின் மேற்குலகிலிருந்து வந்த வர்களுக்கு உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆசிய மக்களுக்கு இது உண்மையல்ல. அவுஸ்திரேலியா தன் இனவேறுபாடு நடவடிக்கைகளை மறைமுகமாக மேற்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அதன் கஷ்ட காலம், “டம்பா”(TAMPA ship)

எல்லாவற்றையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்து விட்டது. டம்பா என்றால் யாருக்கும் சுலபமாக நினைவில் வருவது அகதிகள்தான். இந்த டம்பா என்ற சொல் இனமத வேறுபாடு என்ற சொல்லை ஆக்கிரமிக் கக்கூடிய அர்த்தத்தை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சுமார் 430 உயிர்கள் பல இடர்களையும் தாண்டி, தமக்கும் ஒரு புதிய, அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கை கிடைக்காதா என்ற ஏக்கத் தோடு வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் மனிதர்களா? இது சுந்தேகத்துக்குரியது! ஆமா! அவர்கள் மனிதர்களேயல்ல! ஏனென்றால் அவர்களை அவுஸ்திரேலியா மனிதர்களாக மதிக்க வில்லை: அவ்வாறு நடத்தவில்லை.

இது கவலைக்குரியதல்ல! ஏனென்றால் இதுதான் அவுஸ்திரேலியாவின்

உண்மையான வடிவம். அவுஸ்திரேலியா மட்டுமல்ல, மற்ற எல்லா மேற்கு நாடுகளும் அப்படித்தான். யாராவது இந்நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவாத்தார்களா? ஆம். நேர்வே, ஐ.நா. பேர்ன்றவை எதிர்ப்பு உரத்த குலில் குண்டுவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது. மகுதி முள்ளிம் மக்கள் தாக்கப்பட்டனர். அவர்தம் கலாசார உடைகளை அணிவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவற்றிற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? இல்லை. ஏன் இந்த இனமத வேறுபாடு? இந்த அப்பாவிகள் என்ன செய்தார்கள்? இவையெல்லாம் அவுஸ்திரேலியாவின் இனமத வேறு பாட்டைக் காட்டுகின்றன. அவுஸ்திரேலியா ஒரு சமத்துவநாடு: அங்கு எல்லோரும் சமம். இது பலரின் அபிப்பிராயம். இது முற்றுமுழுதாகத் தவறான அபிப்பிராயம். தற்போதைய அவுஸ்திரேலிய ஆட்சியாளர்கள்

ஏன், சில மாதங்களுக்கு முன் ஒரு பழங்குடி இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் மிகவும் கேவலமாக காவல்துறையினரால் தாக்கப்பட்டார். நாட்டின் நீதியைக் காக்கவேண்டிய காவல்துறையே அதைத் தகர்த்து எறிகிறது. இதுமட்டுமா?

அகதிகளை மந்தைகளாக நடத்தினார்கள். இதன் விளைவு என்ன? அவஸ்திரேலிய மக்கள் எதிர்த்தார்களா? இதற்கு மாறாக ஆட்சியாளர்களுக்கு வெகுவான ஆதரவு கிடைத்துள்ளது. இது எதைப் பறைசாற்று கிறது? அவஸ்திரேலிய மக்கள் மற்ற இன மக்களை ஆதரிக்கவில்லை. இந்நடவடிக்கை யால் அவஸ்திரேலியா ஒரு இனமத வேறுபாடு காட்டும் நாடு என்பது நிருபணமாகின்றது.

என் இந்த இனமத வேறுபாடு இன்று நிலவுகின்றது? இதற்கு முதற் காரணம் அரசியல்வாதிகளே. அவர்கள் இதைத் தங்கள் அரசியல் நலனுக்குப் பயன் படுத்துகிறார்கள். அவஸ்திரேலிய ஆட்சியாளர்களின் செல்வாக்கு அவர்கள் டம்பா மக்களை நடத்திய விதத்தால் பெருகியுள்ளது. அவஸ்திரேலியா மட்டுமல்ல, மற்ற செல்வந்த நாடுகளும் இப்போக்கையே கடைப்பிடிக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவமதம் என்ன செய்கிறது? இந்துமதம் என்ன செய்கிறது? புத்தமதம் என்னத்தை விளக்கிறது? இல்லாம்மதம் எதைச் சொல்கிறது? எல்லாம் ஓன்றுதான் - சமாதானம். எல்லா மக்களும் சமமாக நடத்தப்படவேண்டும்: மற்றவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடாது. இதையே தான் எல்லா மதங்களும் சொல்கின்றன. ஆனால் என்ன பயன்?

சரி, இவையெல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இவ்வாறு வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தையும் பேணி

அதன்படி நடக்கிறார்களா? அவர்களும் மேற் குலகக் கலாசாரத்தையே பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் இதன் விளைவு, அவர்களை முழுமையாகப் பாதிக்கும். ஆகவே இவ்வாறு வந்தநாம் நமக்குக் கிடைத் துள்ள வசதியை பயன்படுத்தி, சவால்களை வென்று வாழவேண்டும். இனமத வேறுபாட்டு நடவடிக்கைகளை மாற்ற இயலாது. ஆகவே நாம் நம்மை மாற்றி இவற்றையெல்லாம் வென்று நல்ல பிரஜைகளாக வாழவேண்டும்.

பிரதீபன் ராஜேந்திரன்.
ஹோம்பஞ்

கல்ப்பையை (சந்தா) உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு பரிசுப் பொருளாக்குங்கள்

வெளிநாடுகளிலோ, உள்நாட்டிலோ இருக்கின்ற தமிழ் மீது பற்றுக் கொண்ட, உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு கலப்பையைப் பரிசாக்குங்கள், வருட சந்தாவைச் செலுத்துவதன் மூலம் உங்களது பெயரில், அவர்களுக்கு கலப்பை இதழ்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும். இதற்கான விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து கலப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்,

சர்ந்து சர்த்தீம்

உஷா ஜாகார்

வின்னை முடிய கட்டிடங்கள்
மன்னைத் தொட்டுத் தழுவின!
வின்னைவில் பறந்த மாந்தரெல்லாம்
மன்னோடு மன் ஆயினர்!

மன்னோடு சரிந்த மாந்தரெல்லாம்
வின்னோடு வின் ஆயினர்!
சரிந்தது கட்டிடங்கள் மட்டும்தானா
சரிந்தது சரித்திரம் கூடதான்!

வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான்
என சிரித்தனர் ஒரு சிலர்!
பாதாபம் அமெரிக்க மக்கள்
என துடுத்தனர் பலர்!

உடையவே மாட்டாது என
சறுமாப்புடன் கட்டியிருந்த
வானளாவும் கட்டிடங்கள்
சக்கு நுறாகியது இன்று!

கூடவே சின்னாபின்னமாகியது
மனிதனேயம்! மனிதாபிமானம்!
கனவுகள் நனவுகள்
குடும்பங்கள் குழந்தைகள்!

கொழுந்து விட்டெரிந்த
அக்னையைப் பார்க்கையில்
வயிறுவெல்லாம் பற்றியெளிக்கின்றதே!
நெஞ்செல்லாம் அனலாய் மாறுகின்றதே.

இந்த உலகம்
உருப்பட வேண்டுமென்னில்
இந்த வையகம்
முன்னேற வேண்டுமென்னில்

பழிவாங்கும் படைத்தை
வழிமாற்று மானிடா!
வன்மும் தீர்க்கும் குணத்தை
குறைத்துக் கொள் மானிடா!

தடஞ்ச கலப்பை இதழில் வெளிவந்து 'துங்கைக்காக' என்ற சிறுக்கதையின் படைப்பாளியின் பெயர் தவறுதலாக குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை மனவநுக்தத்துடன் அறியத்தகுநின்றோம். 'துங்கைக்காக' என்ற சிறுக்கதையின் படைப்பாளி உ-ஷா ஜவாகர் என்பதை இங்கு அறியத்தகுநின்றோம். இப்படியான தவறுகளை எதிர்காலத்தில் தவிர்த்துக் கொள்வோம் என்பதை இங்கு தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

'தமிழ்த் தொடரை 2002' **TAMIL GUIDE 2002**

தமிழ்த் தொடரை 2002 ஆண்டுக்கால பதிப்பு
வெளிவரவிருக்கின்றது என்பதை சிட்டியில் வொழு தமிழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றோம்.
2001ம் ஆண்டில் வெளிவருவதாக இருந்த இந்தப் பதிப்பு தவிர்க்கமுடியாத காரணத்தினால் வெளிவிடப் பழுதாமல் போனதை இங்கு அறியத்தகுநின்றோம்.
இதுவே சிட்டியில் தமிழ்ரூப்புக்கொள் வெளிவரும் ஒரேயொரு சமூக, வர்த்தகக் கையீட்டு.
இதனை தமிழ் வர்த்தக நிலையங்களில் இவ்வெச்சமாகப் பெறலாம்.

தொடரை: 0412 31 30 10

PARK VIEW MEDICAL CENTRE

26/12-16 Toongabie Road
TOONGABIE

DR. JEY CHANDRAN DR. THAVA SEELAN

OPEN 7 DAYS

Monday - Friday 8am - 8 pm
Saturday - Sunday - Public Holidays 9am - 4pm

BULK BILLING

- * Emergency
- * ECG
- * Women's Health
- * Child Health
- * Antenatal Care
- * Immunization
- * Minor Surgery
- * Stress Management
- * Pathology Blood tests
- * Allergy Tests
- * Workers Compensation
- * In-House Physiotherapy
- * X-Ray Services Open 7 Days next door

For Appointments Call

9636 7757

Car park spaces available at REAR

We cater for all occasions
weddings, birthdays, Family parties
and other special events

We specialise in Indian, Sri Lankan
vegetarian & non-vegetarian foods.

பலரும் பாராட்டும் அழகவை உணவை
உண்டு மகிழ தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

GLOBAL SHOPBEST

Shop 2, 32-50 Rooty Hill Rd North, Rooty Hill, 2766

(Parking Available,

Next to the Rooty Hill Railway Station)

Phone: 9675 3954 or 019 366 301

Fax : 9675 2024

**For all your Indian, Sri Lankan food items
Best Quality Tamil, Hindi Movies for Rent**

Mon - Wed: 9 -7 pm

Thur - Sat: 9 -8 pm

Sundays: 9 -6 pm

Open 7 Days

GLOBAL SHOPBEST

Shop 2, 32-50 Rooty Hill North, Rooty Hill, NSW 2766

(Parking Available,

Next to the Rooty Hill Railway Station)

Phone: 9675 3954